

1 EURO

→ BARÇA

BARTRA TANCA EL DEBAT DEL CENTRAL

EL9
ESPORTIU DE CATALUNYA

9

BÀSQUET

La supercopa pot portar un altre Barça-Madrid

Avui es juguen les semifinals: Barça-Laboral Kutxa i Madrid-Bilbao

ESPORTS EXTREMS

Barcelona es queda sense els X Games

No sortiran dels EUA ni el 2014 ni el 2015 per raons econòmiques

JOAN SABATER

Entrevista a **JAVI SALAMERO**

“Entrenar em fa feliç

L'entrenador del Sabadell afirma que el Girona el va presentar sense haver firmat el contracte i que no el preocupa com el rebrà Montilivi

Jandro esquiva l'operació i continuarà el tractament conservador

11729-1077449w

Pàrquing Propi
Vine i carrega al moment

Segueix-nos

Tel. 902 909 500
www.elreidelarajola.com

Blac brillo 25x50

7'50 € /m²

Ilias metal 25x40

Baltimore antracita 45x45

7,75 € /m²

AVUI FA... Jordi Camps

Marion Jones confessa

2007 ATLETISME. El diari *The Washington Post* revela que Marion Jones ha adreçat una carta als seus familiars en la qual confessa haver-se dopat durant una etapa de la seva carrera atlètica, entre els anys 1999 i 2002. L'atleta confirma les seves paraules davant la premsa i els jutges l'endemà mateix, i el 8 d'octubre torna les cinc medalles –tres d'or i dues de bronze– guanyades en els Jocs Olímpics de Sydney del 2000 i confirma la seva retirada de la competició, als 31 anys. Posteriorment, Jones perd les dues medalles d'or i la de plata guanyades en el mundial del 2001 i passa sis mesos a la presó per perjuri. ■ FOTO: EFE

Rindt, campió póstum

1970 FÓRMULA 1.

Jochen Rindt es va convertir en el campió del món de fórmula 1 quasi un mes després de la seva mort en els entrenaments del GP d'Itàlia el 5 de setembre. La victòria del seu company Emerson Fittipaldi i el quart lloc de Jacky

Ickx, el seu únic rival, en el GP dels Estats Units li van donar el campionat a títol póstum. ■ FOTO: EL 9

1895 GOLF. Es disputa la primera edició de l'obert dels Estats Units.

1978 TIR. Eladi Vallduví, campió mundial de fossa olímpica.

1986 BÀSQUET. El Sabor d'Abans de Tortosa revalida el títol de la lliga catalana femenina.

1998 MOTOCICLISME. Mick Doohan guanya el cinquè i últim títol mundial dels 500 cc.

2002 PATINATGE ARTÍSTIC. Laura Sánchez guanya el bronze en el mundial.

2004 HANDBOL. Valero Rivera presenta la dimissió com a director general de les seccions del FC Barcelona.

2009 RAL-LIS. Sebastien Loeb (Citroën) guanya el Ral-li de Catalunya per cinquè any seguit.

2009 TRIATLÓ. Marcel Zamora guanya la primera edició de la Challenge Costa de Barcelona-Maresme.

DIARI DE REDACCIÓ Lluís Simon

Castor

El projecte pèrfid que ens dispara terratrèmols em recorda Spectra. Però el millor no és això, sinó que al darrere hi ha el nostre malvat preferit: Florentino.

PUGEN I BAIXEN

X GAMES ESPORTS EXTREMS

Els X Games no tindran cap seu fora dels Estats Units, ni d'estiu ni d'hivern, per raons econòmiques, segons van anunciar ahir els organitzadors.

SUPERCOPA BÀSQUET

La temporada del bàsquet ACB arrenca avui a Vitòria amb la supercopa. El Barça, contra el Baskonia, i el Real Madrid, contra el Bilbao.

SUPERCOPA HOQUEI SOBRE PATINS

La supercopa d'Espanya estrena format amb quatre equips per inaugurar el cap de setmana al Vendrell la temporada d'hoquei sobre patins.

COPA CATALUNYA WATERPOLO

Els quatre millors equips catalans masculins i femenins es juguen aquest cap de setmana a Mataró els títols de campions de Catalunya.

DE CAP

El nou símbol de Rússia

Les experts, la gran generació de la selecció francesa d'handbol; la selecció espanyola/catalana d'hoquei patins; l'era gloriosa del *Pep team*. Són equips que han marcat una època dels seus esports pel seu domini i també pel seu segell propi. Ara hi hem d'afegir un de nou. La selecció masculina russa de voleibol. En els últims tres anys ho ha guanyat tot: campions de la copa del món i la lliga mundial el 2011, campions olímpics a Londres el 2012 i campions de la lliga mundial i de l'Europeu aquest 2013. Rússia ha tornat a emergir per congelar el domini dels Estats Units, el Brasil i Itàlia. I aquests tres anys de glòria esportiva no es podrien entendre sense un jugador de 2,18 d'alçada, que serveix a 127 quilòmetres/hora, ataca fins a un altura de 3,75 m i s'aixeca com un

mur infranquejable en defensa fins als 3,47 m. Es diu Dmitri Muserski, juga de central i diumenge passat va ser escollit MVP en la final de l'Europeu de Dinamarca que Rússia

va guanyar contra Itàlia (3-1). En els Jocs Olímpics de Londres, Muserski va ser l'artífex de la remuntada de Rússia contra el Brasil. Va fer 31 punts i va capgirar un 2-0 per acabar guanyant 3-2 deixant la seva posició de

central i jugant d'oposat. Feia 32 anys que els russos no guanyaven l'or olímpic (de fet, l'últim cop va ser a Moscou 1980 i com a URSS). Muserski és la nova icona del voleibol mundial. La seva força no només s'entén per la seva alçada i potència. Fa 2,18, però es mou amb la velocitat i la coordinació d'un jugador d'1,90. Nascut a la ciutat industrial ucraïnesa de Makiivka i nacionalitzat rus continua jugant al seu país (Lokomotiv Belgorod), on cobra 750.000 dòlars l'any. En els últims quatre anys ha guanyat deu quilos (de 104 a 114), tot múscul, i això

li ha permès superar els seus problemes d'esquena. Ell és el nou símbol de la nova era del domini rus en el voleibol masculí, ben secundat per Pavlov i Grankin. Un jugador diferent, escollit, d'aquells que sedueix.

Dmitri Muserski fa 2,18, però es mou amb la velocitat d'un jugador d'1,90

Marc Negre. PERIODISTA

AMOS DEL SEU SILENCI

“No anar a presentar un llibre en una fragata espanyola potser m'ha passat factura perquè no em renovin com a seleccionador”

À. CORRETTJA. Seleccionador copa Davis

“No hi pot haver un Catalunya-Espanya perquè Catalunya no és independent i espero que no ho sigui mai”

PEDRO GIL. Jugador hoquei sobre patins

OBSERVATORI 9

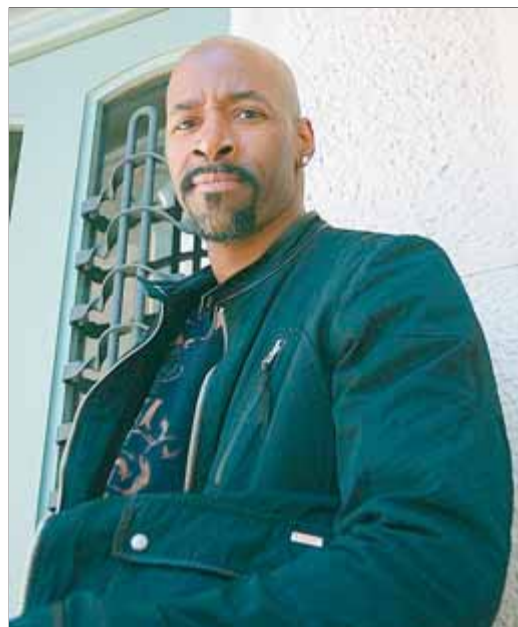
L'exemple de Darryl Middleton

Com que parla poc (poquíssim) i se sent còmode en l'anonimat, corria el risc de plegar sense fer el soroll que és just que acompanyi qui ha estat (és, que de retirada no en parla) un exemple d'esportista impecable. Per sort, la setmana vinent, Darryl Middleton tindrà el primer homenatge dels que es mereix.

No tothom té la sort d'evitar les lesions, però dels molts esportistes que no s'han fet mai mal, no en conec cap que hagi mantingut la competitivitat com ho ha fet aquest novaiorquè de naixement i català d'adopció durant 25 temporades com a professional. Té 47 anys, no vol plegar i companys que podrien ser fills seus queden perplexos de com n'és, d'intens, fins i tot quan s'entrena.

Intentem recordar com érem i què fèiem fa un quart de segle i què hem viscut en aquest camí. És només així que es pot calibrar la dimensió autèntica d'aquest jugador que si aquesta temporada no jugarà en l'ACB és perquè el club amb què va aconseguir l'ascens és a la ruïna.

Per treure importància al tema podem argumentar que Middleton no ha jugat pas de franc i que mentre hi ha salut, ningú refusa guanyar diners. És veritat. Però quan has guanyat milions al Barça (dos anys) o al Panathinaikòs (cinc) i tens més de 40 anys, hi ha d'haver alguna motivació més que els diners per acceptar jugar a

Middleton, en una imatge recent ■ MANEL LLADÓ

LEB Bronze viatjant en autocar i cobrant –tard i malament– vint vegades menys que a Grècia. I per ser una peça indiscutible en la LEB Or als 45. Vint vegades menys continua sent un salari més alt que el de la majoria de nosaltres, però per viu-

re no ho necessitava.

Perquè la longevitat esportiva de Middleton no s'explica sense parlar del seu viure auster. No vull ferir cap sensibilitat en moments de penúria per a molts, però Middleton té una vida austera, enfocada al bàsquet i al seu altre hàbitat predilecte, la cuina –té un restaurant a Platja d'Aro, on practica el que ha après de grans cuiners catalans–. Se'l pot veure anys amb el mateix cotxe, el mateix abric, els mateixos costums. Ho necessita. Fa molts anys em va confessar que en l'única cosa que s'havia gastat diners havia estat en una casa per a la seva mare i en un cotxe (un Mercedes, crec recordar) que tenia als Estats Units. Li feia vergonya que el veiéssim aquí.

L'austeritat no només és l'absència de dispendis. És la manera de motivar-se per continuar jugant quan companys més joves que ell ja fa una dècada que s'han retirat. Que l'empeny a fer només quinze dies de vacances cada estiu i a posarse a entrenar dur –ho saben els que l'han acompanyat– molt abans que els equips comencin la pretemporada.

Sé el que dic. Tinc 47 anys i vaig veure Middleton arribar a Font-romeu per jugar amb el Valvi. I mentre escrivia aquest article he provat de repassar mentalment com era i què feia 25 anys enrere, i amb prou feines em reconec a mi mateix. I no és pels quilos de més.

Té 47 anys i n'ha jugat 25 com a professional. L'austeritat com a fil conductor de la vida li ha permès arribar fins aquí

Toni Romero. PERIODISTA

A FAVOR I EN CONTRA

Podem considerar l'Arsenal un ferm aspirant a la Premier?

SNo penso que les bones sensacions, el bon joc i els resultats d'aquest Arsenal siguin momentanis. Crec que el salt qualitatiu que ha fet fer a l'equip *gunner* Mesut Özil és enorme. Arsène Wenger li ha donat les claus de l'equip, i l'alemany, sublim futbolista al Real Madrid, se sent important i el seu pes en el joc encara és més gran. A més, hi ha Giroud, que després del seu irregular curs passat, ha fet un pas endavant en aquest i està mostrant el verdader davant centre que és amb gols i participant en el joc. I no hem d'oblidar que l'Arsenal ha assolit aquest nivell sense Arteta i Cazorla, lesionats, que faran més potent l'equip quan tornin. I pel que fa als rivals, tots en plena transició (City, United i Chelsea), tampoc els veig, de moment, amb la suficient solidesa que em faci pensar que siguin superiors a aquest Arsenal.

L'Arsenal és un candidat permanent a fer un gran partit, a elaborar una gran jugada de combinació, però fins ara no ha tingut mai la consistència ni la maduresa d'un candidat a guanyar una lliga tan exigent com la Premier. Amb Özil, l'Arsenal fa un salt qualitatiu, sí, però el fa en el seu punt fort i no pas en el seu punt feble. Sempre ha tingut una personalitat forta i alegre en atac, amb la pilota, però massa vegades, quan les coses no li van de cara (i en una competició regular sempre hi ha moments que les coses van de cul), s'ha mostrat com un equip tou, incapaç de saber patir o ser intens sense pilota. Té diversitat de recursos al davant, però això, si bé li reforça el potencial, no li atorga regularitat. Només hi ha un factor que pot consolidar-li la candidatura: els dubtes en la regeneració dels projectes dels seus rivals més directes.

Carles González

Òscar Meseguer

“Estic encantat amb la plantilla que s'ha conformat, és la que jo volia”

X. PASCUAL. Entrenador Barça

“Veig que alguns col·legues protesten el mateix o més que jo”

MARCELINO. Tècnic Vila-real

“Tinc un gran respecte per Marc Márquez, però aquest any no respecta els que l'envolten”

C. STONER. Expilot Moto GP

Javi Salamero ENTRENADOR DEL SABADELL

“El Girona em va presentar sense contracte”

AL·LICIENT • El retorn de Javi Salamero després de tancar una tercera etapa de només deu dies al Girona marca el derbi contra el Sabadell **LA MARXA** • “En un atac d'honestedat amb mi mateix i d'intuïció per la idea de voler entrenar, ho vaig decidir; volia entrenar perquè és el que em fa feliç”

Xevi Masachs / Jordi Danés / Albert Robledillo

GIRONA

La seva primera etapa a Montilivi va durar més de cinc anys (del juny del 2005 al setembre del 2010); la segona, tres mesos (de l'abril al juny del 2012) i la tercera, deu dies (del 22 de juny al 2 de juliol del 2013). Una relació cada vegada més breu i també menys consistent, amanida sovint amb sal i pebre, amb èxits, polèmiques i sortides de to. Javi Salamero (Saragossa, 26-6-1971) havia de ser aquesta temporada el director esportiu del Girona FC i diumenge serà a Montilivi a la banqueta visitant com a entrenador del Sabadell.

“No m'imagino ni el Girona sense la meva persona ni a mi sense el Girona, i faré tot el possible per ser el més honest i honrat en la meva tasca.” La frase és del 23 de juny, l'endemà de l'Almeria-Girona, presentat com a nou director esportiu abans de la rua de l'equip per la ciutat. Sorprenent, no?

Va ser una presentació com a mínim una mica precipitada, és cert, però el club volia fer-la aquell dia, potser per pensar que havíem de centrar-nos en el projecte de l'exercici següent, i a mi al tren de tornada d'Alcorcón em van comentar que ens presentàvem l'endemà.

Va ser realment honrat i honest com deia?

Quan vaig dir allò, estava sent honest amb mi mateix. De la mateixa manera que quan se'm

va obrir la possibilitat de poder entrenar el Sabadell, no m'ho vaig pensar, i també. En un atac d'honestedat amb mi mateix i d'intuïció per la idea de voler entrenar, ho vaig decidir.

Com van tancar l'acord amb el Girona? Ja havia anat a Alcorcón i a Almeria, amb el TAV! Manteníem converses des de feia temps, mesos. Em van explicar la idea de futur, sempre amb el convenciment que Rubi continuaria. Ho vaig veure amb bons ulls fins a arribar a l'acord i signar una petita declaració d'intencions, que no comprometia cap de les dues parts. Quedàvem emplaçats a firmar el contracte laboral.

Una presentació sense firmar el contracte?

Sí. Enteníem la bona voluntat de les dues parts. En aquells deu dies, puc assegurar que vaig treballar amb cos i ànima amb el que exigia el club. Quan no em veia dins d'aquell projecte, i tenia el cap en un de nou, vaig ser suficientment clar per agafar la cúpula directiva de l'entitat i explicar la meva intenció de marxar a Sabadell.

Negociava amb Delgado?

Vaig parlar en tot moment amb Joaquim Boadas, amb Kat Gorska i amb persones properes a la propietat. Entenia que ells eren portaveus i tenien la responsabilitat i decisió de poder-me incorporar. Personalment, a Delgado li desitjo el millor, però no hi vaig tenir contacte directe.

No feia ni un any que s'havien tirat els trastos pel cap amb el president del Girona i amb la

directora general.

Quan fas unes manifestacions, les fas amb la percepció del moment. I no es poden treure de context. En aquell moment em sentia agreujat, i ho vaig dir. No puc presumir d'aquelles declaracions, perquè van ser força desagradables. Segurament no ho tornaria a fer, perquè el meu nivell de maduresa és més gran, però vaig dir el que pensava.

Va durar deu dies. El 3 de juliol era presentat a la Nova Creu Alta, per sorpresa. Quan ho va saber el Girona?

La tarda abans. Van saber que havia concretat un acord amb el Sabadell i que l'endemà em presentarien. Potser si haguéssim tancat per escrit la declaració d'intencions amb el Girona, la situació hauria estat diferent. Però només diferent, perquè avui seria igualment al Sabadell, ja que la meva voluntat era entrenar. A la meua vida sempre he fet el que he volgut, i el Girona no hauria estat un entrebanc per a la meua voluntat.

Diu que volia entrenar. No l'hi van plantejar a Girona?

No hi va haver mai aquesta possibilitat. El Girona té les coses molt clares i volia un model de gestió com el que teníem. Sempre s'havia prioritzat la renovació de Rubi. Quan vam saber que no hi seria, en cap moment ens vam plantejar la possibilitat que jo entrenés. I ens vam plantejar la possibilitat de Ricardo.

Tenint en compte que per al club vostè era la prioritat feia un any, tindria molta lògica que l'hi haguessin tornat a proposar quan Rubi se'n va anar.

Pot entrar en la lògica, però mai

ens ho havíem plantejat. Vam intentar explotar el pla A, que era Rubi, i després van començar a sortir noms, entre ells Ricardo. I crec que va ser una decisió molt encertada.

Per què va triar el Sabadell? Era important mantenir-se en la roda d'entrenadors?

No vaig més enllà. Volia entrenar perquè és el que em fa feliç. No he deixat d'entrenar gairebé ni un sol any en la meua vida, fins i tot sent director esportiu. Quan el tècnic estava de baixa, anava jo a entrenar, per exemple equips de base. M'agrada entrenar. Quan l'any passat m'hi vaig dedicar plenament, em vaig adonar que allò era el que volia fer.

I per què va dir que sí a la direcció esportiva del Girona?

Havia estat dos anys a l'atur, i pregunta als entrenadors que estan a l'atur quantes propostes tenen. És un risc que no volia córrer. Al final, estic defensant els interessos no només meus, sinó de la meua gent.

Van perdre el temps amb Rubi?

Es va perdre el temps necessari i prudent, sobretot perquè Rubi va marcar els temps. El Girona estava supeditat a la decisió d'ell. Era lògic que agafés unes hores de descans. I quan es va concretar la seva possibilitat, per cortesia va tenir una conversa amb nosaltres però era gairebé infructuós.

L'aposta per Ricardo Rodríguez era de Raset?

Va ser de Raset, i considero que de manera molt encertada. No era fàcil perquè li quedava contracte. Vaig portar les gestions

Javi Salamero,
fotografiat a Girona, amb
l'edifici de la Punxa al
fons ■ JOAN SABATER

en algun cas, i quan vaig veure el meu camí lluny de Girona ja el vaig derivar al Sergi. I gairebé la meua sortida va coincidir amb la seva entrada. M'alegro molt que sigui l'entrenador.

En el seu organigrama hi havia Oriol Alsina en l'àrea tècnica?

Aquesta era la idea. Crear una entitat, aprofitar la tirada que el Girona estava duent a terme per créixer en estructura professional. L'Oriol Alsina va tenir una proposta d'incorporar-se a l'organització que va desestimar, perquè és un home de principis molt fermes i s'havia compromès per una altra banda. Tant de bo s'hi hagués incorporat. Ara mateix el model de gestió del Girona és molt bo, amb un entrenador integral que ha fet tasques de gestió esportiva, i amb Raset, que ha liderat una gestió ja l'any passat amb els fitxatges i aquest any, força coherent i correcta.

Oriol Alsina tenia una proposta per incorporar-se a l'estructura, però és un home de principis molt fermes

Va negociar com a director esportiu del Girona amb algun jugador que després es va endur al Sabadell? Com Cristian?

A Cristian, quan el volíem per al Girona, tenia una oferta del Sabadell d'abans. Miquel Olmo, que hi té amistat, va ser determinant; no tant que jo canviés d'entitat. El Còrdova el va oferir a molts llocs. De la resta, penso que no hi ha hagut res. Ens podrien interessar alguns jugadors en procés de renovació, i vaig trucar a Raset per dir-li que el Sabadell no faria cap proposta. Hem tingut una relació molt bona amb en Sergi.

Passat a Montilivi**2005/10. L'etapa Gusó. Entrenador i director esportiu. La més llarga, i la millor?**

Sí. Gran part del que sóc en l'aspecte professional i personal ho dec al Girona. Des que vaig arribar el 2005, he tingut de tot. Que la gent es vol quedar amb els deu dies? Ho respecto i fins i tot ho puc compartir. Però hi ha un treball que m'ha fet créixer, i també he aportat el granet de sorra perquè el Girona creixi.

2011/12. Etapa Boadas (via Delgado). Del Farners a segona A.**Reinserit esportivament. Se salven, se'n va sense acord, continua Rubi i fan la millor temporada de la història.**

Fins avui dia, l'etapa més maca de la meua trajectòria. Un equip pel qual ets l'última alternativa, desesperat i a punt de llançar la tovallola, aposta per tu. L'equip havia guanyat tres partits, i que de dotze en guanyi set, amb els recursos que ja hi havia, és molt bonic. És l'èxit més gran de la meua carrera.

Diuenge viurà un partit especial?

És un partit de retrobament amb gent que aprecio, però la transcendència del duel és la mateixa que el partit a Sòria. No puc negar que Montilivi és un escenari on em trobo bé, però seré molt cerebral a l'hora de prendre decisions.

Com creu l'hauria de rebre l'afició? I com creu que el rebrà?

Crec que és la mateixa resposta,

No em preocupa la rebuda. I si hi ha xiulets, ja m'està bé perquè em dedicaran el temps a mi i no al seu equip

perquè com em rebin ja m'està bé. Dels quatre partits del Girona a Montilivi, he assistit a tres, sempre amb molta bona rebuda. Seria il·lògic i potser poc valent el fet que la gent aprofités l'avinentesa per insultar l'entrenador. Si algú és important, no és pas Salamero en aquest partit. Vindré a fer la meua feina. Com em rebin no em preocupa. I si hi ha xiulets, que suposo que n'hi haurà alguns o en moments, ja m'està bé perquè em dedicaran el temps a mi i no al seu equip.

El "Salamero dimissió" d'aquell partit de copa queda lluny.

Ho tinc gravat al mòbil. No m'altera el fet que em cridin o m'aplaudeixin. Ni per bé ni per mal. Que la gent triï el que li vingui de gust fer.

Com es prepara psicològicament per a coses així?

No he tingut les coses fàcils a la vida, i sempre he afrontat les dificultats amb l'ànim de superar-les, no d'eludir-les. M'ha tocat prendre decisions que m'han fet deixar coses pel camí. Tinc molt clar que al meu enterrament hi anirà poca gent, i ja no tinc pressió. No espero res de ningú.

(Passa a la pàgina següent)

Javi Salamero ENTRENADOR DEL SABADELL

“No em desagrada gens el poder ofensiu del Girona”

Celebrarà els gols, si en fan?
Els solc celebrar. Dels tres contra el Jaén, exteriorment no en vaig celebrar cap. Si ho he de fer, evidentment que ho faré. Però jo no els marco. Si marquem, segur que la gent està per veure el protagonista de la jugada i no el tècnic visitant.

Arriben al duel amb els mateixos punts (10). I això que, després de tres jornades, el Girona en tenia 7 i el Sabadell, 3.

Cada setmana tenim l'oportunitat de millorar, i aquest partit no és una excepció. Nosaltres arribem en un bon moment de resultats. Potser hi ha coses a nivell de joc que hem de millorar. Comencem a recuperar jugadors importants que serien titulars en qualsevol lloc. Encara en queden, però hi arribem amb molts efectius. Espero aquest partit amb la il·lusió, la fe i el convenciment que podrem guanyar els tres punts. No en tinc cap dubte. Intentarem imposar al rival el nostre criteri i provocar els seus errors.

Veu el Girona en depressió postascens frustrat? Li preveu un any difícil?

No sóc ningú per aconsellar res, però crec que els seguidors haurien de tenir clar cap on caminem i sobretot d'on venim. La realitat del Girona ha estat més fora de la LFP que dins. I quan hem estat a 2a A, tret de l'any passat, hem patit gairebé tots els anys només per assolir la permanència. No podem entrar en comparacions amb la temporada passada, extraordinària i molt ben treballada, i ser molt exigents amb la plantilla actual. A més, s'ha apostat per gent de la casa, gent del filial, que tenen continuïtat, cosa que diu molt de la valentia de Ricardo. S'està fent un projecte i hem de ser conscients del que hi ha. L'any passat, poc o molt ens va tocar la loteria de tocar amb la punta dels dits la primera.

Continua parlant en primera persona?

Sí, encara ho faig. Sóc conscient que estic en un projecte nou, però em costa una mica. El meu fill va néixer el dia de l'ascens i he estat molts anys anant cada

Salamero, en un moment de l'entrevista ■ JOAN SABATER

La realitat del Girona ha estat més fora de la LFP que dins. S'ha de saber el que hi ha i no fer comparacions amb el curs passat

dia a Montilivi. Em costa. Però bé, estic identificat plenament amb un projecte nou, interessant, amb un nivell de responsabilitat i exigència que m'agrada.

El Sabadell té tres davanters (Aníbal, Tamudo i Edgar) i el Girona, un (Chando). Poden fer curt?

És cert que la lliga és molt llarga, i els equips dependran moltíssim del fons d'armari que tinguin. Ara, no per tenir més efectius davant ataqués millor. El Girona ha creat perill en cada partit. A Còrdova tenen el 0-1, i després poden marcar de nou i fer l'1-1 jugant amb deu. Tenen un poder ofensiu molt bo. Primer, perquè hi ha un dels millors jugadors de la categoria, Felipe, que marca les diferèn-

En joc, tenim coses per millorar. Però espero el partit amb la il·lusió, la fe i el convenciment que el podem guanyar

cies. Segon, perquè gestiona molt bé l'estratègia. I té gent dinàmica i amb mobilitat, i se senten molt forts a dins acumulant jugadors. No em desagrada gens el poder ofensiu del Girona, independentment que tingui un o més referents.

A Montilivi, el Girona hi ha perdut més punts (5) que no pas n'hi ha sumat (4). Era dels camps difícils. Creu que hi perdran consistència?

Crec que a casa ningú regala res, i Montilivi seguirà sent un camp molt difícil per a tots els rivals. El Girona pot tenir alguns dubtes, però quan ha jugat a casa ha tingut possibilitats de guanyar sempre. Nosaltres vindrem segurs que tindrem les nostres possibilitats, però sabem que el Girona té un poder

Tamudo és un referent a fora i té jerarquia a dins; fa que companys, més seguidors que líders, l'acompanyin

ofensiu que, si no estem molt aplicats, patirem i de valent.

Mas i Juncà estan consolidats. Pere Pons hi és. Vivi treu el cap. Gumbau i Fran convocats... Tot això en un club que ha viscut d'esquena al planter. La necessitat ho imposa?

Bé, el cert és que els jugadors juguen i tenen continuïtat. Això és el que importa. Els motius, tant és. Mas, Vivi, Pere Pons... sigui per imposició o per convicció, el cert és que hi són. I el Girona, amb jugadors que encara no han jugat com Jandro, Moisés i Chus, té un onze inicial força arregladet per poder competir arreu.

Vostè ha estat en diversos projectes, alguns dels quals no han vist la llum. Algun com el dels

japonesos a Sabadell?

Vaig tenir dues converses amb Sakamoto, una per Skipe i l'altra, presencial. I em va fer la sensació que vam connectar molt bé. Ell té els conceptes molt clars, i jo m'ajustava al que volien. A partir d'aquí, m'ha transmès el màxim de confiança possible, fins i tot quan els resultats no arribaven. Fiscalitza molt bé el dia a dia de l'entitat perquè té gent de la seva confiança a dins. Amb els professionals que hi ha al club tinc una relació estreta i diària. No em puc queixar, al contrari.

Va ser difícil cohesionar l'equip després d'una pretemporada amb tants lesionats?

Ha estat una pretemporada difícil. Un viatge pel mig, l'infortuni que hi ha jugadors que es lesionen, i altres que n'arrossegueu. Ara que comencem a tenir efectius, i amb la psicòloga fomentant la cohesió de grup, crec que finalment tenim un grup ja identificat. Ja sabem qui som, amb qui hem de competir, i hem d'anar a morir tots a l'una.

Després del cas Abraham Paz, quin vestidor s'ha trobat?

Vaig tenir contacte amb els jugadors importants abans de la meua decisió respecte a Abraham Paz, per sondejar l'estat d'ànim de la gent. Un cop vista la resposta, vaig intentar decidir el que considerava. El jugador va sortir, i m'he trobat un vestidor molt predisposat a la feina, amb moltes ganes que les coses funcionin. La meua responsabilitat és intentar alinear la dualitat entre interessos individuals i col·lectius. Tenim molt bona gent, gent molt propera, molt agradable en el tracte.

I Tamudo?

És un jugador diferent. La seva capacitat de finalització és diferent al que teníem. No només és molt resolutiu. Ens pot aportar moltíssimes coses. Amb experiència molt dilatada, és un referent important fora del terreny de joc i té certa jerarquia a dins, que fa que la resta, més seguidors que líders, l'acompanyin en el treball. Estic molt content de com ha estat rebut, de com ha estat rebut, de la seva predisposició. Quan no s'ha vist en condicions, ha estat el primer de dir-ho. ■

Pas endavant. El jugador i els metges decideixen continuar de moment el tractament conservador després de l'evolució favorable dels últims dies

Jandro esquiva l'operació

X.M.
GIRONA

Ricardo Rodríguez havia avançat la setmana passada que ahir havia de ser un dia clau per definir quin camí s'havia de seguir amb Jandro Castro, inactiu durant tota la temporada. La clau era saber si podria esquivar l'operació –amb un termini de recuperació d'entre dos i tres mesos, tot i que inicialment temien que fossin cinc–, i de moment ho ha aconseguit. Les sensacions els últims dies eren bones, i una visita ahir amb el doctor Ramon Cugat va corroborar-les. “A causa de la bona

Positiu

Les molèsties li han disminuït i ha anat tolerant les càrregues i les progressions

evolució, s'ha pres la decisió conjunta de continuar el tractament conservador i deixar de banda, per ara, l'opció quirúrgica”, explicava el comunicat mèdic fet públic pel Girona ahir a la tarda.

Jandro s'havia plantejat marxar aquesta setmana a fer un tractament a

El camí

L'evolució marcarà els terminis per incorporar-se al grup de manera progressiva

Astúries, però de moment també ho ajorna, perquè el tendó afectat està responsant bé al treball que ha anat fent. El principal maldecap que tenia era que quan colpejava la pilota notava molèsties. Ara, però, ha fet un pas endavant. “Les molèsties han disminuït notablement i el tei-

xit que estava afectat es troba en bones condicions”, argumentava el comunicat. En qualsevol cas, el mitja punta asturià haurà de continuar sotmetent-se a un pla d'enfortiment específic, controlat pels metges del club. El jugador continua treballant al marge del grup, i la intenció és anar augmentant les càrregues de treball –en funció de com respongui la part afectada– i mirar d'incorporar-se de forma progressiva al grup. Jandro ha aconseguit esquivar de moment l'operació, però encara és una incògnita quan estarà a punt per jugar. ■

Jandro, arribant dimecres a Montilivi ■ J. RIBOT / ICONNA

BREUS

David Garcia, a punt i convençut de poder fer un onze de garanties

Girona. La recuperació de David Garcia estalvia un maldecap a Ricardo Rodríguez, que podrà alinear el manresà en el lateral esquerre després d'haver-se perdut quatre partits. “Estava dins els terminis, i tot ha anat bé. Tinc bones sensacions i falta que el *mister* em posi”, va comentar ahir l'exjugador del Espanyol, que no creu que les baixes minvin les possibilitats de l'equip diumenge: “Tenir una plantilla curta té aquests riscos, però crec que es pot fer un onze de garanties.” David Garcia va admetre l'interès del Sabadell a l'estiu: “Hi va haver alguna cosa, però em volia quedar aquí en tot moment, i al final així ha estat.” ■ X.M.

Les samarretes oficials del Girona, a la venda per 35 euros

Girona. Un mes i mig després de començar la lliga, els aficionats del Girona poden començar a adquirir les samarretes oficials. El club les ha posat a la venda a les oficines (més endavant, n'hi haurà en diversos establiments) per 35 euros. Un preu inferior al de les samarretes de les temporades anteriors, tot i que també és superior als que la marca actual (Kedeké) ofereix des del seu web per a samarretes sense escut. ■ EL 9

Marc Vales (Real Madrid) s'entrena amb el Sabadell

Sabadell. El central Marc Vales, que la temporada passada va jugar al Madrid C, s'ha entrenat aquesta setmana a les ordres de Javi Salamero i Miquel Olmo. Vales, internacional amb Andorra, només s'està posant en forma amb el conjunt del Vallès Occidental, on ja va jugar en el juvenil A i en l'equip filial en l'època en què va ser seleccionat per primera vegada amb l'absoluta d'Andorra. Després del pas per la capital vallesana, el central ha anat recalant en equips com ara l'Eivissa, el Binèfar o l'Atlético Monzón, i va arribar a jugar la fase d'ascens a segona divisió A amb l'Atlètic Balears la temporada 2011/12. ■ A. R.

JORNADA

8

2013-14

MONTILIVI - DIUMENGE: 6 OCTUBRE 2013 - 17 h.

GIRONA FC
CE SABADELL

PREUS: GOLS: 15 € - PREFERENT: 20 € - TRIBUNA: 40 €

El central de Sant Jaume dels Domenys fa equilibris amb la pilota en un entrenament ■ FCB

REFERMAT • Les actuacions recents del jove central l'han reafirmat com un peça de garanties en la plantilla, i l'opció de reforçar la defensa amb un fitxatge es desinfla **PROCÉS DE RENOVACIÓ** • Arribar a un acord per allargar la vinculació de Bartra amb el club, que expira el 30 de juny de l'any que ve, apareix com una prioritat per a la secretaria tècnica

Pere Gelada
BARCELONA

Marc Bartra n'ha tingut prou amb dos partits i mig per desactivar les alarmes al voltant de la defensa blaugrana. El jove central de Sant Jaume dels Domenys, de 22 anys, s'ha reivindicat com

una peça de garanties per cobrir les necessitats que es plantegin a l'eix de la defensa, que fins ara s'havia presentat com la zona que més dubtes despertava pel que fa a efectius. De fet, la recerca d'un central, amb les temptatives fallides per fitxar Thiago Silva i David Luiz com a capítols destacats de l'estiu, ha quedat ben apaivagada, així com les previsions d'haver de buscar alguna alternativa en el mercat d'hivern. Bartra, amb les lluïdes actuacions contra l'Almeria i el Celtic, ha fet un gran salt qualitatiu i s'ha espolsat molts dels dubtes que l'han acompanyat, i s'ha

rebel·lat també contra el mal record que el perseguia des de l'eliminàtoria de semifinals de la Champions passada contra el Bayern. Ara, un mes i mig

Contra l'Almeria i el Celtic, Bartra s'ha espolsat molts dubtes

després de l'inici oficial de la temporada, ha pogut demostrar a Gerardo, Tatta, Martino la seva maduresa sobre el terreny de joc, erigint-se, en absència per lesió de referents com ara Mascherano i Puyol, en un jugador ca-

paç d'afrontar responsabilitats en el seu segon any a la primera plantilla blaugrana. D'aquesta manera, la situació ha fet un gir, i la necessitat de renovar Bartra s'intensifica al ritme que es desactiva la percepció que cal buscar un defensa de fora. I és que el contracte del central català amb el Barça expira el 30 de juny de 2014. O sigui, tot just acaba aquesta temporada.

Tres mesos importants
La reglamentació actual permet que el jugador pugui començar a establir contactes i negociar lliurement amb altres clubs sobre el seu futur a partir de l'1 de gener. Per tant, la situació propicia que durant els propers tres mesos la secretaria tècnica blaugrana, amb Andoni Zubizarreta al capdavant, intensifiquin els contactes per acordar la renovació del contracte de Bartra. Fa uns dos mesos que les dues parts en

El fitxatge és Bartra

Un dels tres centrals joves amb més projecció del continent

La voluntat del club de renovar Bartra va més enllà dels últims partits i està avalada per un informe de la secretaria tècnica que assenyalava el central de Sant Jaume dels Domenys com un dels futbolistes amb més projecció a la seva posició, juntament amb Varane (Real Madrid) i Marquinhos (París Saint-Germain), tots dos de 19 anys. Aquest document es

va tenir en compte a l'hora de valorar candidats per reforçar l'eix de la defensa per a aquesta temporada. De fet, Marquinhos va sonar amb força com a possible fitxatge fins que va arribar a un acord amb el PSG.

Les xifres de Bartra en els últims partits han justificat la seva presència en aquest trio. Tot just es va entrenar en la lliga en la sisena jornada (24 de

setembre) en substitució de Mascherano, per lesió. Van ser 56 minuts que va arrodonar amb un gol. Però ha estat contra l'Almeria (setena jornada) i el Celtic, en la Champions (a la imatge), que s'ha reivindicat amb actuacions brillants. En els dos partits ha estat el màxim recuperador de pilotes, amb 13 i 11, respectivament. I gairebé sense fer errors.

Negociacions

Club i jugador van començar a parlar sobre la renovació fa un parell de mesos

parlen i, segons fonts pròximes a la negociació, hi ha sintonia. De fet, la intenció inicial del club és perllongar la vinculació quatre temporades més (fins al 2018). La intensa trajectòria de Bartra amb el Barça, que va començar quan només tenia 10 anys, facilita l'entesa, així com la voluntat que l'acord es pugui tancar aviat, i si és possible abans que acabi l'any.

Durant aquest període, la secretaria tècnica haurà de compaginar aquesta negociació amb altres qüestions pendents, com ara les renovacions d'Andrés Iniesta i Martín Montoya. Pel que fa al jove lateral, també de 22 anys, la

Cordialitat

Hi ha sintonia entre les parts, fet que facilita un acord abans que acabi l'any

seva situació és similar a la de Bartra, ja que el seu contracte també expira el juny vinent.

“Tranquil” amb el procés

En l'aspecte personal, Bartra afronta les negociacions al voltant de la seva renovació “tranquil” i volent-se centrar en la seva feina diària amb l'equip: “El club i el meu representant estan parlant sobre aquest tema. El més important ara és entrenar-me bé i, si jugo, fer-ho tan bé com pugui perquè tot sigui més fàcil”, va declarar ahir en roda de premsa. “L'important és seguir en aquest nivell”, va afegir. ■

Bartra descansa, en un entrenament d'aquesta temporada ■ FC BARCELONA

AGRAÏT • Bartra reconeix que la negativa de Martino a fitxar un altre central li ha facilitat les coses i es mostra satisfet amb la confiança que rep del tècnic

“Com més obstacles hi ha, més t'enforteixes”

Sergi de Juan
BARCELONA

“A Glasgow va ser increïble tot. El prepartit, l'ambient. Em vaig sentir molt còmode.” Això és el que deia ahir Marc Bartra després d'haver firmat un dels seus millors partits amb el primer equip del Barça. Una nit difícil d'oblidar per al jove defensa, que tenia una autèntica prova de foc en un escenari difícil: en la Champions i contra un rival la fortalesa del qual recau en el joc aeri. A més, a ell li va tocar ballar amb la més lletja, el grec Samaras, referent ofensiu dels escocesos. La seva actuació al Celtic Park el reafirma després d'haver travessat un camí gens planer abans de tenir minuts amb el primer equip.

La temporada passada, per exemple, en alguns partits es va preferir provar Song i Adriano de centrals abans que fer-lo jugar a ell. Totes aquestes cir-

cumstàncies han fet de Bartra un jugador més madur. “No va ser fàcil per a mi. Quan hi ha més obstacles, més t'enforteixes. No tenia els minuts que volia, però al meu cap hi havia la constància. Estar dia a dia en aquest equip em va fer madurar un munt.” Des que va debutar amb Pep Guardiola al Vicente Calderón, la seva inclusió al primer equip ha estat molt pausada, cuina-da “a foc lent”, com va afirmar Bartra que, això sí, creu que en el futur l'acabarà afavorint. “Fa dotze anys que sóc a la casa i no m'han regalat res. És un orgull poder transmetre al

camp tot el que els entrenadors m'han ensenyat.”

De moment, gaudeix amb els minuts que està tenint en els últims partits perquè amb el seu joc està minimitzant les absències de Puyol i Mascherano. Considera que la seva feina és intentar “mantenir el nivell” durant les baixes i creu que ho ha aconseguit. “La veritat és que estic molt content de com estan anant les coses.” Bartra no perd ni un segon a pensar en si ara és el seu moment perquè és plenament conscient que amb el retorn de Mascherano i el capità pot tornar a passar a ser el quart central.

“Sé on sóc, i sóc conscient que Mascherano, Piqué i Puyol són tres dels millors centrals d'Europa. Vull que sentin que sóc allà”, va dir, ambiciós. Sense egoismes, vol que es recuperin aviat perquè: “El que ens farà millors és que estiguem tots.”

Bartra es va mostrar molt agraït a Martino per la confiança que li està demostrant. “No ha dubtat dos cops a posar-me. Si hagués vingut un central ho hauria tingut més difícil, però el Tata em va transmetre confiança i em va dir que no fitxariem. Les estadístiques diuen que li ha sortit bé.” El tècnic l'ha elogiat públicament, però també li va retreure l'alegria amb què de vegades s'incorpora a l'atac. Sobre aquesta qüestió, Bartra va explicar que no li ha prohibit que ho segueixi fent, però sempre dins d'un control i mesurant les situacions i el resultat. “La meua feina és defensar”, va recalcar. ■

Les frases

“Tot va a foc lent amb mi, i això a la llarga és bo per al futbolista. Estar dia a dia en aquest equip m'ha fet madurar un munt”

“Sé on sóc, i sóc conscient que Mascherano, Piqué i Puyol són tres dels millors centrals d'Europa. Vull que sentin que sóc allà”

, consolidat per les darreres xifres

El bé més preua

LA CONFIRMACIÓ DEL MODEL • El Barça, amb 17 de 25, és el club amb més jugadors en la primera plantilla formats en el seu futbol de base, una dinàmica que va fer eclosió amb Pep Guardiola i que ha continuat amb el Tata Martino

Ignasi Noguer
BARCELONA

“D'aquí a uns anys, tot el que passarà al club serà gràcies al que faran aquests nens i nenes.” Aquesta frase, pronunciada per la gran majoria dels presidents de clubs de futbol durant la presentació dels seus planters, semblaria una predicció utòpica, de cara a la galeria, molt més desig que realitat. Ara bé, tot el sentit de l'oració fa un gir de 180 graus quan l'emissor passa a ser Sandro Rosell, el màxim dirigent d'un club europeu d'elit amb més jugadors de casa en la seva plantilla, 17 de 25, un dels pals de paller del FC Barcelona, que a còpia d'esforç i dedicació durant anys i anys, de treball a l'ombra i de confiança cega en una idea, ha acabat perfeccionant un model admirat a tot el món, el d'arribar a ser el millor equip del planeta amb un equip farcit de jugadors formats a casa, “amb l'escut ben a prop del cor”, com va dir Rosell, i amb un estil de joc tan vistós com efectiu, propi i inimitable, un club capaç de disputar un partit oficial amb un onze format totalment per futbolistes de casa, com va succeir la temporada passada al Ciutat de València, o de copiar les tres primeres posicions de la Pilota d'Or amb jugadors del seu planter.

Perquè ja no només es tracta d'un tema quantitatiu, sinó també qualitatiu, molts jugadors i de primeríssim nivell en gairebé totes les posicions, des de Messi fins a Valdés, passant per Iniesta, Xavi, Busquets, Piqué, Puyol, Cesc, Alba i Pedro, una autèntica col·lecció de figures mundials amb un denominador comú: un dia van somiar, com els nens que dimecres escoltaven atentament les paraules de Rosell, que triomfarien al Camp Nou amb la sa-

El Barça, l'equip amb més jugadors formats a casa

En la lliga

	Barça	17	Oier, Valdés, Bartra, Jordi Alba, Montoya, Piqué, Puyol, Busquets, Fàbregas, Iniesta, Dos Santos, Sergi Roberto, Xavi, Cuenca, Messi, Pedro i Tello.
	Athletic	16	Laporte, Erik Morán, San José, Iturraspe, Kike Sola, Albizua, Iago Herrerin, Susaeta, Iraola, Etxeita, Gurpegui, Muniain, Saborit, Ibai Gómez, Ekiza i Balenziaga.
	R. Sociedad	15	Zubikarai, Carlos Martínez, Mikel González, Íñigo Martínez, Ansotegi, Cadamuro, Estrada, Elustondo, Markel Bergara, Rubén Pardo, Zurututza, Javi Ros, Griezmann, Agirretxe i Xabi Prieto.
	Osasuna	9	Miguel Flaño, Echaide, Puñal, Satrustegui, Andrés Fernández, Oier, Onwu, Roberto Torres i Loé.
	Celta	9	Sergio, Yoel, Hugo Mallo, Jonathan Vila, Jonny, Toni Rodríguez, Oubiña, Àlex López i Santi Mina.
	Real Madrid	8	Casillas, Diego López, Jesús Fernández, Carvajal, Arbeloa, Nacho, Jesé i Morata.
	Espanyol	7	Germán, Raúl Rodríguez, Capdevila, Javi López, Víctor Álvarez, David López i Thievy.
	Vila-real	7	Juan Carlos, Mario Gaspar, Musacchio, Jaume Costa, Hernán Pérez, Trigueros i Bruno.
	Sevilla	6	Javi Varas, Julián, Fazio, Cala, Perotti i Rabello.
	Atlético M.	5	Manquillo, Mario Suárez, Koke, Gabi i Óliver Torres.
	Màlaga	4	Jesús Gámez, Portillo, Juanmi i Samuel García.
	Rayo Vall.	4	Cobeño, Nacho, Lass i Perea.
	València	4	Guaita, Bernat, Alcácer i Michel.
	Betis	2	Nono i Vadillo.
	Llevant	2	Héctor Rodas i Rubén García.
	Valladolid	2	Rueda, Baraja
	Almeria	1	Trujillo
	Elx	0	
	Getafe	0	
	Granada	0	

at

marreta que, ja en aquell moment, defensaven amb el cor. La diferència, però, és que ara aquestes promeses són plenament conscients que, amb humilitat i esforç el somni és possible, i només han de repassar els cromos del Barça 2013/14 per refermar-ho.

17 de 25, formats a casa

L'eclosió definitiva del model Barça es va començar a gestar el curs 2008/09, amb l'aterratge a la banqueta de Guardiola, precisament un dels seus primers grans referents. Amb el de Santpedor, Busquets i Pedro es van assentar al primer equip, fins arribar als onze jugadors del planter en la plantilla –un 46% del total–, amb els quals el club va tocar el cel amb l'inoblidable sis de sis, amanit amb el 2-6 del Bernabéu. I lluny d'aturar-se, el moment de joia es va convertir en cicle, tant d'èxits com en nombre de jugadors de casa, i això que, com és normal quan es tracta d'excel·lència, algunes grans promeses com Jeffren, Bojan, Víctor Sánchez i Fontàs van haver de marxar. A canvi, però, el planter ha seguit generant noves perles, com Montoya i Tello, als quals s'han unit Cesc Fàbregas i Jordi Alba, jugadors formats al planter que van adquirir l'experiència professional lluny del Camp Nou. I si ja el curs passat la xifra de 14

jugadors del planter dels 22 de la plantilla semblava una autèntica barbaritat, enguany aquesta dada ha augmentat, amb l'ascens al primer equip de Sergi Roberto, Oier i Tello, fins arribar als 17, tot un rècord, tant del club com global. Perquè només cal analitzar la situació de la resta d'equips de la primera divisió per adornar-se de la magnitud de l'èxit del model blaugrana. A banda de l'Athletic Club (16) i de la Real Sociedad (15), dues entitats que tradicionalment han tractat de meravella els seus planters, els altres clubs, tot i l'enorme crisi econòmica que passen, no arriben als deu jugadors formats en el seu futbol de base, i fins i tot es donen tres casos –Elx, Getafe i Granada–, en què no hi ha ni un sol futbolista format a casa.

I és clar, després hi ha els setze títols que el Barça ha aixecat des de l'estiu del 2008, la confirmació que el model, a base de treball, esforç, dedicació i convicció funciona de meravella, la prova definitiva que tots els joves valors que a dia d'avui formen part del futbol de base més prestigiós del planeta poden somiar amb els ulls ben oberts. Perquè el futur del Barça, com els recordava Rosell, és seu. Perquè ells tenen l'oportunitat real de ser els propers referents del club que s'estimen. ■

'La fàbrica', més paraules que fets

"El nostre model consisteix a fer un equip amb *Zidanes y Pavones*", es vanagloriava Florentino Pérez l'estiu del 2001, després d'aconseguir els serveis del mag francès. Dotze cursos després, el president blanc ha acumulat, amb més o menys èxit, el fitxatge d'un munt de "*Zidanes*", però a canvi ha vist com *la fàbrica* continua generant "*Pavones*", ja que Pavón mai va triomfar vestit de blanc, una improductivitat que cou entre l'afició del Madrid, que veu amb

recel com és l'etern rival qui es nodreix de jugadors de casa i, de retruc, qui cospa les convocatòries de la millor selecció espanyola de tots els temps. El penúltim referent, Raúl, va marxar per la porta del darrere, mentre que l'últim, Casillas, va pel mateix camí. De fet, en l'actualitat només hi ha vuit jugadors formats al planter blanc en la primera plantilla, dels quals només Diego López i Arbeloa són titulars. I és que ja diuen que les comparacions són odioses.

Positiu. El davanter brasiler diu que el Barça pot fer rotacions perquè té grans jugadors i que la idea del tècnic és bona perquè l'equip estarà fort

Neymar està d'acord amb les rotacions que ha imposat Gerardo Martino

F.C.
BARCELONA

"Les rotacions són bones. Tot el món té dret a descansar per no acabar lesionat. El més important és que l'equip estigui fort. Té grans jugadors i ho pot fer. Cadascú té una funció al camp i ens demana el nostre compromís amb l'equip." Són paraules de Neymar sobre Gerardo Martino i les rotacions que ha imposat el tècnic argentí des de la seva arribada a la banqueta del Barça, rotacions en què ha entrat el davanter brasiler, que va veure, per exemple, tot el partit des de la banqueta dissabte passat a Almeria.

Neymar, que ha concedit una entrevista a TV3 que es podrà veure com a prèvia del clàssic que disputaran el Barça i el Real Madrid al Camp Nou el dia 27 d'octubre, parla també del bon moment que està vivint, amb set victòries en set partits en la lliga i dues en dos partits en la lliga de campions, i elogia la unió del grup. "El component més important del Barça és la unió del grup. Aquesta unió ens fa cada dia més forts i ens ajuda a aconseguir victòries", diu Neymar, que explica en l'avançament que s'ha fet de l'entrevista que està ju-

Neymar, amb Gerardo Martino, al camp de l'Atlético de Madrid ■ EFE

Les frases

"Les rotacions són bones. Tothom té dret a descansar per no acabar lesionat. Tenim grans jugadors i ho podem fer"

"El component més important del Barça és la unió del grup. Aquesta unió ens fa cada dia més forts i ens ajuda a guanyar partits"

"Estic treballant per adaptar-me a l'equip. A poc a poc, vaig coneixent tots els jugadors"

Neymar
D'AVANTER DEL FC BARCELONA

gant al Barça com sempre ha fet i que a poc a poc s'està adaptant millor a l'equip i coneixent millor els seus companys.

Neymar haurà de lide-

rar de nou l'atac del Barça demà contra el Valladolid en absència de Leo Messi. Després, en companyia d'Alves, marxarà amb la selecció del Brasil a jugar

dos amistosos. S'enfrontarà primer a Corea del Sud en territori asiàtic i després es desplaçarà a la Xina per jugar un altre partit, contra Zàmbia. ■

Pagament. El Barça ha pagat 300.000 euros a la seva fundació, que té un contracte de col·laboració amb el club de l'època de Laporta

Johan Cruyff ja té els diners que reclamava

El 9
BARCELONA

En una recent entrevista a TV3, Johan Cruyff va denunciar que l'actual junta del Barça devia 300.000 euros a la seva fundació del contracte de col·labo-

ració que havien signat amb la Fundació del FC Barcelona en l'època de Joan Laporta com a president. L'holandès deia que no havien cobrat les quantitats corresponents als anys 2011, 2012 i 2013. Doncs bé, aquesta setma-

na, el Barça ha fet efectiu el pagament dels 300.000 euros que reclamava Cruyff, després que la junta directiva demanés a la fundació de l'holandès documents per saber que s'invertirien els diners que havia de rebre. ■

Cruyff, amb Laporta ■ EFE

La ratxa de victòries

Un rècord fran

OBJECTIU • El Barça de Martino està a tres victòries de signar el millor inici de la història de la lliga, propietat del Real Madrid de la temporada 1968/69

PASARÓN • Va ser el Pontevedra l'equip que va trencar la ratxa de victòries dels de Miguel Muñoz

Frederic Porta
BARCELONA

Per si la plantilla del Barça necessita motivacions, d'aquí a quatre dies, quan hagi passat la nova aturada pel calendari de seleccions i si ha estat capaç de derrotar demà el Valladolid, començarem a parlar tots plegats del rècord de nou victòries consecutives tot just arrencar la temporada establert pel Real Madrid en el curs 1968/69. I abans que altres escrivim la revisió ensucrada, mitificada, en major benefici de la (discutible) mística blanca, posem-nos nosaltres a narrar-la de manera més acurada als fets. Al cap i a la fi, la vam viure de petits en aquells anys de plom de quan la dieta esportiva consistia a fer-nos menjar glòries merengues tant sí com no i el franquisme no mostrava el menor empatx a glorificar les aventures del "millor ambaixador d'Espanya", per posar-ho en la definició de Fernando María Castiella, etern ministre d'Exteriors de la dictadura. Per situar aquells temps ja llunyans, i no sabem la sort que hem fet, el Barcelona vivia atrapat en la seva particular travessa del desert dels 14 anys sense cap lliga, a punt d'una altra ensorrada de caire fatalista, i pel camí de perdre la final de la recopa per 3-2 contra el modest Slovan de Bratislava, en un matx tan marcat per les fatalitats com Berna, vuit anys abans, paradigma de la desgràcia soferta en clau culer. Feia nou anys que el club no les ensumava en el campionat espanyol, i la dècada s'havia convertit en passeig triomfal dels madridistes, que van obtenir vuit dels deu títols i van deixar el parell restant a un gran Atlético de Madrid, el d'Adelardo, Gárate, Grifia i Collar, entre altres notables futbolistes.

Mesos després que Europa visqués la sotragada del maig del 68, aquí seguíem en una altra batalla, aliens al món, i el Madrid discorria feliç en passeig militar constant, entrenat per l'incombustible Miguel Muñoz i amb un onze de qualitat que els seguidors coneixien de me-

mòria. Betancourt a la porteria, Calpe, De Felipe i Sanchís a la defensa, Pirri i Zoco al mig del camp, i José Luis, Amancio, Grosso, Velázquez i Gento a la línia d'atac, amb els únics relleus habituals de Zunzunegui al darrere i Miguel Pérez a l'extrem dret. Aquell curs, emposats fins a l'estratosfera per la propaganda oficial, els blancs van acabar la lliga de 30 partits amb 18 victòries, 11 empats i una sola derrota, que mereixerà detall d'aquí a unes quantes línies. D'entrada, tot els va resultar bufar i fer ampolles, nou triomfs en ratxa (Espanyol, Còrdova, Sabadell, Real Sociedad i Barcelona a Chamartín; Dépor, Athletic, València i Atlético de visitants) contra el bo i millor de la categoria. En la novena jornada, el Barça va caure 2-1 a Madrid i l'entrenador d'aleshores, l'exaviador de la República, Salvador Artigas, va alinear Sadurní; Rifé, Gallego, Eladio; Torres, Fernández; Rexach, Zabalza, Zaldúa, Fusté i Palau, un onze que, sigui escrit en descàrrec de consciència de les noves generacions d'aficionats, no dona ni de bon tros per merèixer plaça en la història.

La ratxa es va finir en sec quan els va tocar el desplaçament fins a Pasarón, feu del Pontevedra, una capsa de mistos eternament xopa on et paraven uns paranyes dignes de gran safari. Eren els millors anys del club gallec, ara perdut en la mediocritat, quan el periodisme esportiu espanyol glosava la grandesa del modest assegurant en eslògan allò de l'"hai que roelo" que distingia les proeses d'Iruegui, Batalla, Martín Esperanza, Cholo, Fuertes, Neme i companyia, tan forts a casa que van aconseguir l'empat a zero que va posar fi a la successió d'èxits, la llegenda i la pluja constant de floretes dedicada a major glòria del club presidit, encara i per anys, per aquell poder gens fàctic del franquisme conegut com Santiago Bernabéu. La col·lecció de victòries seguides en sortida de lliga va quedar aturada en nou, però la campanya no va acabar aquí, on vas a parar, què més hauríem volgut. La resta d'aquell hivern va resultar un desfici, el país oficial semblava mobilitzat en desig d'una

A dalt, l'equip de l'Elx que va derrotar el Real Madrid en la jornada 28. A baix, Curro, autor del gol que va donar la victòria als alacantins i la plantilla del Barça d'aquella temporada 1968/69 ■ EL 9

altra fita mai vista abans, mai aconseguida per cap altre equip en la lliga. El règim empenyia desitjós que el Madrid acabés invicte el campionat, assegurat el títol amb enorme marge de calendari, tal com era tradició en aquelles èpoques, les més fosques i notòries en matèria d'escombrar a favor del club que tant agradava al general des que Samitier jugava amb ells, en temps de la II República. Ja que havien perdut una nova edició de la copa d'Europa i la copa del dictador es jugava després de la temporada, la murga va arribar a proporcions exagerades, a consagrar que, efectivament, ens

tenien a pa i circ, delerosos que no ens dediquéssim a altres distraccions de major pes, social i polític, per posar dos simples exemples.

Teníem Madrid fins a la sopa, posem-nos castissos, i tothom semblava mantenir la respiració en espera de la formidable gesta, com si fos l'equivalent hispà a la història que preparaven els americans, allò de posar Armstrong i Aldrin a la lluna, si fa no fa de la mateixa importància i, si us plau, noteu aquí la ironia. Naturalment, parlant de sopes, al Barça d'aleshores li hauria convingut menjar-ne unes quantes, sobretot amb reforç vitamínic i moral,

nquista

per permetre's l'íntim plaer de posar fi a tanta ximpleria quan visites sin el Camp Nou en la vint-i-quatre jornada, però el somni es va esvaïr amb el resultat d'un trist empat a 1. El gol local el va marcar Nene Zaldúa, Artigas va posar en dansa les novetats de Pereda, Pellicer i el gran màrtir local d'aquells temps, Narcís Martí Fillosia, el jugador més torturat per la parròquia culer en el darrer mig segle, ase dels cops on anaven a petar totes les frustracions del moment. El poder, que no era ruc, va situar d'àrbitre Ortiz de Mendibil, un consumat especialista històric a frustrar rivals, especial-

ment barcelonistes, a l'hora de xiular d'acord amb el que interessava a Madrid. Aquell dia no va ser cap excepció i Paco Gento va engegar a rodar tota la botifarra per terra marcant l'empat a tres minuts per a la conclusió. La gent que posava ciris als sants en espera d'un miracle ja s'havia resignat a l'evidència: acabarien invictes i allò seria insuportable uns quants mesos més. Però vet aquí que en la jornada 28, vés a saber per quin miracle del cel, els catalans cregueren que els déus democràtics havien decidit proclamar la justícia històrica per un cop a la vida i sense que servís de precedent...

El Madrid va viatjar al vell Altabix per trobar contra aquell Elx engreixat per la indústria local del calçat, farcit de notables jugadors com ara el dissortat Ballester, Llompart, Vavá, Lezcano, Serena i una promesa amb set pulmons coneguda com a Juan Manuel Asensi. Un migcampista secundari anomenat Curro va cometre l'animalada de fer gol en el minut 48 i, a partir d'aleshores, les ràdios i els carrusels es van dedicar embogits a narrar la peripècia, com si el món s'anés a acabar en cosa de tres quarts d'hora. I en efecte, es va acabar. No el món, sinó el matx: 1-0 favorable als il·licitans. No s'arriben a imaginar el pes que l'oposició es va traure de sobre. El Madrid no va aconseguir la condició d'invencible i, de fet, encara ara, ningú s'ha passejat en la lliga fins atrapar aquest històric tabú d'un campionat sense màcula.

I si han notat cert to foteta i es-

Aquell Real Madrid, ajudat pel règim, pretenia acabar invicte el campionat, però va ser derrotat per l'Elx en la jornada 28

biaixat en el repàs d'aquest record viscut, disculpin-lo per la dedicatòria inclosa: vagi a la salut d'aquells que encara no s'han mogut de lloc i es dediquen tossuts a perpetuar la seva visió històrica del futbol, consistent, per exemple, a fer creure que Alfredo Di Stéfano va baixar d'un ovis disposat a convertir en triomfal la història del Madrid. Acabem de complir seixanta anys del seu debut en aquella barrabassada i encara avui neguen l'evidència, quelcom tan senzill com que el franquisme el va arrencar de Barcelona perquè no podia suportar que els catalans ens tornéssim a sentir guanyadors, encara que només fos en el metafòric futbol. En segons quins aspectes, i tergiversacions d'aquest calibre així ho acrediten, no han viscut ni la Transició, no els fa res explicar els fets segons els convé i interessa. Si el Barça guanya dissabte el Valladolid i venç a Pamplona, haurà igualat allò que la dictadura glorificà. I si, en la jornada desena, derrota, precisament, el Madrid a l'estadi serà per traure el cava de la nevera i brindar en memòria de fa 44 anys, quan en lloc de mamar-les dolces, el futbol resultava una altra expressió del malson ambiental. Si ho aconseguix l'Atlético? Tant se val, el cas és girar full, que ja toca. ■

BREUS

Víctor Valdés presenta la seva filla ■ TWITTERVALDÉS

Víctor Valdés va ser ahir pare per tercera vegada

Barcelona. El porter del Barça, Víctor Valdés, va anunciar ahir el naixement del seu tercer fill, una nena a la qual Valdés i la seva esposa, la colombiana Yolanda Cardona, han posat de nom Vera. La parella ja té dos nens, Dylan i Kai. El porter va donar la felicitació a través de Twitter i ho va fer amb un "benvinguda, princesa". Valdés, que va assistir a l'entrenament de la tarda, va rebre les felicitacions dels seus companys de vestidor. ■ EL 9

Go Barça demana disculpes després de retirar la moció

Barcelona. El col·lectiu Go Barça, impulsor d'una moció de censura contra Sandro Rosell i tres dels seus quatre vicepresidents que només va tenir un parell de dies de recorregut, va demanar ahir disculpes em un comunicat als socis del Barça després d'haver-se fet enrere. Assegurava que en cap cas havien buscat publicitat gratuïta, que els motius que els van fer endegar el procés continuen vigents, però que van decidir no continuar per la impossibilitat d'aconseguir les signatures del 15% del cens. ■ EL 9

El pare de Messi nega que el seu fill hagi encarregat una mansió

Barcelona. Jorge Messi, pare del crac argentí Leo Messi, va negar ahir que el seu fill hagi encarregat el disseny d'una mansió a l'arquitecte Luis de Garrido. Jorge Messi va explicar que el seu fill no ha parlat mai amb Garrido i que ni el coneix, i va amenaçar de portar el cas als tribunals si l'arquitecte no es retracta de les seves paraules. Va ser el portal argentí ciudad.com.ar el que va assegurar que Luis de Garrido havia dissenyat una mansió per encàrrec de Messi amb paraules del mateix arquitecte, però realment va ser Garrido qui ho va fer amb la intenció d'oferir-la al jugador. ■ EL 9

Una estació de metro a Londres amb el nom de Cesc

Barcelona. Amb motiu del 150è aniversari de la creació de la Federació Anglesa de Futbol, el metro de Londres ha volgut retre un homenatge al futbol anglès publicant un mapa de les estacions de metro amb noms de futbolistes, entrenadors, àrbitres i dirigents. Una d'aquestes estacions porta el nom de l'actual jugador del Barça i excapità de l'Arsenal, Cesc Fàbregas. Hi ha altres noms d'estacions amb passat blaugrana, com els futbolistes Touré Yaya, Pepe Reina, Henry, Gudjohnsen, Arteta i Petit, a més de la de dos mites del futbol mundial, Johan Cruyff i Diego Armando Maradona. També han posat a una estació de metro el nom de dos tècnics britànics amb passat blaugrana, Terry Venables i Sir Bobby Robson. ■ EL 9

Tommy N'Kono. El porter camerunès recorda l'última visita de l'Espanyol a Elx a primera amb un 1-1 en el darrer minut en una lliga per oblidar: "Pensàvem que seria fàcil i se'ns va complicar"

Al Martínez Valero, 24 anys després

Jordi Colomé Batlle
BARCELONA

Recursos desesperats en situacions desesperades. Pilotada llarga de Golobart, error increïble del porter Miguel i Diego Orejuela atent per fer l'1-1 en el minut 90. Tommy N'Kono s'ho mirava des de la porteria i respirava tranquil perquè dins del desastre de ser incapaç d'imposar-se a un Elx que tenia els dos peus a la segona divisió A, l'Espanyol com a mínim esgarrapava un punt. El mite camerunès no s'imaginava que passarien 24 anys per poder veure un altre cop els il·licitans en la màxima categoria. En conversa amb El 9, l'ara entrenador de porters blanc-i-blau recorda aquell partit del 30 d'abril de 1989.

La temporada 1988/89 és de nefast record per als seguidors de l'Espanyol. La històrica campanya de l'any anterior, amb la final de la copa de la UEFA contra el Bayer Leverkusen, va derivar en un daltabaix inesperat. Amb l'equip de Xabier Clemente incrustat a la part baixa de la classificació des de l'inici, en la jornada 30 era tercer per la cua i visitava l'Elx, cuer destacat, aleshores amb només 14 punts en 30 jornades –les victòries valien dos punts–. Els blanc-i-blaus acabaven de guanyar a Oviedo amb gol de Michel Pineda, però des de l'inici l'actitud va ser ben diferent, incapaços de desbordar un rival rendit ja a la seva sort. El cop de cap d'Orejuela permetia aconseguir un punt, el més positiu d'aquella tarda, segons recorda N'Kono. "El partit va ser bastant complicat. La veritat és que pensàvem que seria fàcil i al final resulta que se'ns va complicar tot. L'important és que vam obtenir un empat."

El partit no va passar a la història ni dels blanc-i-blau ni dels blanc-

Tommy N'Kono amb Javier Aguirre en l'entrenament de l'Espanyol ■ FERRAN CASALS

Les reflexions

“El futbol és tan difícil i canviant que ningú s'esperava que passés tant de temps. També jo vaig poder tornar a viure una final de UEFA”

“Recordo l'amplitud del camp. No era un estadi calent, però mai se sap què ens trobarem dissabte”

Tommy N'Kono
ENTRENADOR DE PORTERS

i-verds i els protagonistes no podien ser conscients de què els preparava el futur. L'Espanyol va acabar la temporada entre llàgrimes en perdre la promoció de descens en la pròrroga

en el partit de tornada a Mallorca i encara pitjor seria el panorama de l'Elx, que trigaria 24 anys a tornar a veure un partit de primera divisió al Martínez Valero. "El futbol és

tan difícil i canviant que ningú s'esperava que passés tant de temps. Recordo que quan vam perdre la final de la copa de la UEFA vaig dir que havíem perdut una oportunitat molt gran, i anys després la vaig tornar a viure, així que mai se sap."

Duel d'aficions a Elx

Les característiques de l'estadi Martínez Valero fan que no sigui un camp gaire calent. I encara ho era menys l'abril del 1989 amb l'equip cuer destacat i donant símptomes clars

d'haver-se rendit a la seva sort, caminant ferm cap al descens. N'Kono espera que demà sigui força diferent, precisament per les més de dues dècades amb el públic local orfe de partits en la màxima categoria. "Recordo que per l'amplitud del camp i la condició de l'equip, que era cuer, no hi havia gaire gent a l'estadi aquell dia. Però dissabte, tenint en compte que és una novetat, que feia tant de temps que no jugava a primera divisió, el més normal és que hi hagi molta gent. No, no era un

En la copa del Rei, el debut triomfal de Coro

L'Espanyol fa 24 anys que no trepitja el Martínez Valero a primera divisió, però el 30 d'abril de 1989 no va ser l'últim cop que van visitar l'Elx. L'any següent es van enfrontar a segona (0-1 per als blanc-i-blau) i, posteriorment, la copa del Rei els va tornar a enfrontar. No va ser un partit qualsevol, perquè va oferir un duel a partit únic en territori il·licità la temporada 2004/05. Aquell vespre els seguidors periquitos van descobrir la nova perla del planter, que va debutar amb el gol de la victòria, que no seria l'únic que el convertiria en història del club: Coro. Dissabte serà rival, fet que fa més especial el partit, amb altres exblanc-i-blau com ara Javi Márquez i Edu Albácar. "Sempre és especial trobar-se amb nois que són de la casa. Segur que per a ells també serà especial. Són nois que futbolísticament han nascut al nostre club i segur que sentiran alguna cosa diferent", ressalta N'Kono.

camp calent, però mai se sap què ens podem trobar dissabte. El més normal és que la gent pressioni." Per contrarestar-ho hi haurà més de mig miler de seguidors periquitos acompanyant l'Espanyol des de la graderia en el desplaçament. "Sempre dic que la nostra força és el que som, el nostre públic, la nostra gent. Aquesta és la força de l'Espanyol. L'afició no ens ha fallat mai, fins i tot en les èpoques que no hem estat bé. Doncs ara que estem una mica millor ens acompanyaran." ■

El rival

Construïts des del darrere

FILOSOFIA • Fran Escribá, com Javier Aguirre a l'Espanyol, va centrar-se en la millora defensiva per construir un Elx campió, que ha tornat a primera 24 anys després **LA CLAU** • El tècnic va fixar-se que a segona tenir el Zamora era sinònim d'ascens

Jordi Colomé Batlle
BARCELONA

“**N**omés ens va donar una indicació: deixar la porteria a zero.” Colotto recordava així les paraules de Javier Aguirre en el debut a Granada. L'entrenador mexicà construeix l'equip des del darrere cap endavant i en això coincideix amb el seu àlter ego a la banqueta rival demà: Fran Escribá. L'entrenador valencià va veure com els il·licitans eren els primers a atorgar-li la confiança i es va fixar que tenir el Zamora a segona A era pràcticament sinònim d'ascens. I el Martínez Valero torna a veure futbol de primera 24 anys després gràcies a ell, que va reduir a menys de la meitat els gols encaixats, convertint Manu Herrera en el porter amb menys feina de la categoria.

Fran Escribá va ser un dels ponents a l'estiu del II Congrés del Futbol a Barcelona. L'entrenador va relatar la base de l'èxit de l'Elx i en quins punts s'havia fixat per construir un equip que va batre el rècord de punts en la primera volta. No va ser estrany, doncs, que aconseguís pujar amb vuit de coixí sobre el tercer. “L'Elx havia encaixat 58 gols la temporada anterior. Eren molts.” La xifra va reduir-se fins a 27. El segon, el Vila-real, en va rebre 38, l'Almeria s'enfilava als 50, gairebé el doble. De la resta dels clubs que van acabar entre els deu primers, cap va baixar de la cinquantena. No va ser una qüestió de punteria perquè va reduir a menys d'un terç respecte als predecessors les ocasions de gol rebudes, les intervencions del porter i els disgustos a pilota aturada. Va mirar els últims deu anys i va ob-

Fran Escribá dona indicacions als jugadors, amb Coro al costat, en un entrenament de l'Elx ■ LA VERDAD

27
gols va encaixar l'Elx la temporada passada a segona A. En la temporada anterior van ser 58.

8
vegades en els últims deu anys el menys golejat de segona A va acabar primer o segon en la classificació.

servar que el Zamora havia comportat el primer lloc en quatre ocasions, l'ascens directe en quatre més i en els altres dos, el líder va ser el segon menys golejat.

Escribá va tenir clara la clau per fer un equip guanyador. L'èxit consistia a construir l'equip des del darrere cap endavant, amb un onze que ajuntés les línies, lluités fins al final, mostrés molta concentració a pilota aturada i tragués rèdit dels pocs gols fets. L'Elx va fer 54 gols la temporada passada, bastant per sota d'altres equips de la zona alta de la classificació i a anys llum dels filials, que es van enfilear a 80 (Caste-

lla) i 76 (Barça B). El Vila-real en va sumar 14 més i l'Almeria, 18. No era el camí a l'ascens. El tècnic, que abans de l'Elx va exercir d'ajudant a Atlético, Benfica i Getafe i va dirigir el filial valencianista, va dedicar hores i més hores de vídeo i treball només a la línia defensiva amb Suárez, Etxeita, Pelegrín i Edu Albacar. A primera la parella de centrals és Lombán (Barça B) i Botía (Sevilla).

La frustració del Real Madrid
Escribá mira d'aplicar la fórmula de l'èxit també a primera. Els dos últims partits són una mostra clara que manté les característiques que

van dur-lo a un ascens històric. En el partit de diumenge es va endur la primera victòria de la lliga a Vigo amb un 0-1, deixant la porteria a zero. Quatre dies abans va estar a punt de gratar un punt contra el Real Madrid. Amb tots els milions invertits, els blancs es van trobar incòmodes en tot moment, inferiors en diverses fases a un rival en teoria assequible. Els gols van haver d'arribar a pilota aturada. Primer una falta de Cristiano Ronaldo que va comptar amb la col·laboració de la tanca defensiva i després un penal escandalós que només Muñoz Fernández va veure en el minut 94. ■

“L'àrbitre ha de ser un home assenyat”

Fuentes, que espera recuperar la titularitat, va demanar ahir a Clos Gómez que no es deixi influir per l'escàndol de Muñoz Fernández en l'últim partit de l'Elx a casa. “L'àrbitre ha de ser un home assenyat: encara que un company s'hagi equivocat dues setmanes abans, no ha de deixar-se portar. Ha de fer-ho tan bé com pugui.” El lateral va restar importància a les dues derrotes. ■

BREUS

Oliveró compra les accions del Pozzo. El grup Genética Perica amplia la seva bossa d'accions en aconseguir les 5.606 que fins ara estaven en poder dels empresaris italians, propietaris de l'Udinese, el Granada i el Watford. Sergio Oliveró, que tenia un 20% d'accions, hi afegeix un 1,6% més, tot i que continua per sota del grup de Dani i Condal (32%). ■ EL 9

BREUS

Sense Moreno ni Mattioni. El central mexicà va treballar ahir al marge del grup, i Mèxic l'ha desconvocat del doble i transcendent compromís de la setmana vinent contra Hondures i Costa Rica per una ruptura miofibril·lar en el bíceps femoral de la cama dreta. Mattioni també es perd el duel d'Elx per un trencament fibril·lar al bíceps femoral dret. ■ EL 9

Primera divisió. El migcampista ha tornat a la màxima categoria brillant com mai. Vells coneguts seus com Paco Flores, que el va entrenar, i Josico, excompany i amic, en parlen a El 9

El futbol fa justícia a Cani

Carles González
BARCELONA

Tenia vint anys quan va trepitjar per primer cop La Romareda vestint l'elàstica de l'equip de la seva vida, el Saragossa. Era l'últim partit de la lliga 2001/02 i els aragonesos, matemàticament a segona, s'enfrontaven al Barça en un partit sense gaire història per als locals. Va ser un jove del planter, debutant, l'encarregat de dinamitzar-lo quan en el minut 60 i amb 1-1 va posar els peus a la gespa. Era Rubén Gracia Calmache, més ben conegut com a *Cani*, que no va tardar a demostrar que no era un més i només d'entrar va fer una sotana a Michael Reiziger i va encisar el públic amb un toc d'esperó. Detalls que assenyalaven un jugador especial.

"El recordo molt descarat, no era natural. Quan veus un noi tan descarat, et queda fixat a la retina i saps que tard o d'hora acabarà sent titular. I així va ser." Són paraules de Paco Flores, entrenador que va dirigir Cani a les files del Saragossa el curs següent, en el seu primer any com a

professional, a segona divisió, on va ser un dels jugadors revelació de la categoria. L'objectiu aquella temporada era tornar a primera divisió, fita que es va aconseguir: "Un dels pilars en aquell ascens va ser ell", rememora Flores. Futbolista molt fi, va passejar talent pels camps de la màxima categoria i l'estiu del 2006 va deixar el Saragossa per fitxar pel Vila-real, equip que va pagar la seva clàusula de 8,4 milions. Allà va coincidir amb Josico, jugador del Vila-real durant sis temporades, del 2002 al 2008, on va ser capità i un referent al mig del camp, i amb qui va establir una gran relació personal. Plegats, han compartit molts moments, i Josico l'ha patit en molts entrenaments: "Potser és un dels millors jugadors rebent controls orientats. És capaç de fer uns controls i baixar la pilota amb una qualitat tècnica que és molt difícil a la velocitat que ho fa. Les seves jugades sempre parteixen de controls fabulosos." També Paco Flores lloa el fut-

Cani, de 32 anys, que està en un moment dolç, conduint la pilota ■ EFE

bolista aragonès: "Jugant per darrere del punta és fantàstic. És prodigiós a l'hora d'inventar passades i desmarcades."

Quan va aterrar a El Madrigal, la seva enorme qualitat i potencial feien indicar que al Submarí explotaria definitivament per convertir-se en un dels referents del futbol estatal, però no va acabar-ho de fer i va faltar-li constància en el rendiment. La irregularitat va marcar el seu joc, un dia regalava una gran actuació i l'altre passava desapercbut. "Estava acostumat a ser molt important i a dur el pes de l'equip a Saragossa i va trobar-se amb futbolistes de la talla de Riquelme, Forlán, Marcos Senna, i no és fàcil haver de tornar-te a guanyar el lloc i la confiança de tothom. Potser no va acabar-se de sentir tan a gust com tots hauríem desitjat, però tot i això sempre deixava detalls de molta qualitat", explica Josico.

Pocs podien preveure, després de passar l'últim any a l'infern de segona, que assoliria aquest nivell en el seu retorn. Marca diferències i, amb 32 anys acabats de fer, el futbol el somriu. "Ha trobat el seu moment en l'equip, ha fet un pas endavant i està explotant allò que tots veïem que podia fer." Ara té continuïtat, té la confiança de l'entrenador, que altres anys no l'ha tin-

L'agenda

Vila-real-Granada	20.00 h (C+L / Gol T)
Màlaga-Osasuna	22.00 h (Cuatro)
Elx-Espanyol	demà, 18.00 h (C+L / Gol T)
Rayo-R. Sociedad	16.00 h (C+ Multi)
Levante-R. Madrid	demà, 20.00 h (C+L / Gol T)
Barça-Valladolid	demà, 22.00 h (C+L / Gol T)
Atlético-Celta	dg., 12.00 h (C+L / Gol T)
Sevilla-Almeria	dg., 17.00 h (C+L / Gol T)
Getafe-Betis	dg., 19.00 h (C+L / Gol T)
Athletic-Valencia	dg., 21.00 h (C+)

gut i, si l'ha tingut, no del tot. Ara està rendint com el que és: un gran jugador", diu Josico, content de veure que les coses li rutllen, al seu amic. També està gaudint Paco Flores: "Aquí tenim el verdaer Cani; penso que la seva carrera s'ha vist minvada perquè era un futbolista que tenia possibilitats d'haver estat en un equip més gran." Pel tècnic, que va donar-li galons en el seu primer any al primer equip del Saragossa, a Cani li ha faltat egoisme per acabar de fer aquell pas endavant que el seu talent reclamava. "Sempre ha estat un home més de grup que un home individual. Treballa amb humilitat, senzillesa i no buscava mai sortir davant de la resta i això d'alguna manera li ha minorat les possibilitats d'anar a un equip gran."

Ara, però, tot va rodat en la vida de Cani, que pròximament serà pare de bessons i que és, per fi, un referent al Vila-real. És feliç, el futbol també. ■

Les frases

“Recordo que el primer cop que el vaig veure jugar em va semblar molt descarat. Quan veus un noi així, et queda fixat a la retina”

Paco Flores
EX ENTRENADOR DEL SARAGOSSA

“Ha trobat el seu moment en l'equip, ha fet un pas endavant i està explotant allò que tots veïem que podia fer”

Josico Moreno
EXJUGADOR DEL VILA-REAL

BREUS

Hugo Mallo no dubta de Lucho

Vigo. Un dels capitans del Celta, Hugo Mallo, va defensar la feina del seu tècnic, Luis Enrique, i va explicar que el vestidor va de bracet amb l'asturià. "Nosaltres estem molt tranquils i a mort amb la idea de l'entrenador, el que passa és que a vegades no ens surten bé les coses", va explicar el lateral del Celta, que no ha guanyat a Balaídos. ■ EL 9

Koke, de peus a terra

Madrid. Una de les sensacions de la lliga, Koke, va explicar què aporta Simeone a l'Atlético de Madrid: "Ens ha plantat una idea al cap a la perfecció. Una mentalitat treballadora en la qual només pensem a sortir a guanyar." S'està parlant molt de les aspiracions de l'Atlético a causa del gran inici: "Hem de tocar de peus a terra", va dir Koke. ■ EL 9

Dos partits per a Klopp

Dortmund. La UEFA va sancionar ahir amb dos partits el tècnic del Borussia de Dortmund, Jürgen Klopp, per la seva explosió en el partit de la lliga deampions contra el Nàpols. El tècnic alemany, que ja no va seure a la banqueta dels seus en l'últim matx contra el Marsella, tampoc podrà fer-ho contra l'Arsenala l'Emirates. ■ EL 9

Farfán, un mes fora

Gelsenkirchen. L'extrem del Schalke 04 Jefferson Farfán estarà quatre setmanes apartat dels terrenys de joc a causa d'una lesió muscular al quàdriceps de la cama esquerra. L'atacant peruà es va fer la lesió durant el partit de lliga deampions contra el Basilea, fet que el va fer ser substituït abans del descans. ■ EL 9

Diego Costa haurà d'esperar

Madrid. Segons va explicar la RFEF ahir, el futbolista de l'Atlético va donar el si a jugar amb Espanya, però un problema burocràtic li ho impedirà de moment. ■ EL 9

Europa League. L'equip de Miroslav Djukic guanya a Krasnodar i guareix l'ensopegada de la primera jornada

El València es posa dempeus també a Europa

Sergi Hernández
BARCELONA

Quinze dies d'eufòria han situat el València novament en òrbita. Quan semblava que Miroslav Djukic seria carn de destitució, els seus futbolistes han aconseguit nou punts d'una tacada en la lliga i, ahir a Krasnodar, es van poder guarir l'estrepitosa estrena europea que havien tingut a Mestalla contra el Swansea.

Contra un Kuban Krasnodar, que va ser la revelació del futbol rus i que encara avui compta amb futbolistes de reputació com ara l'extravagant Djibril Cissé, el brasiler Xandão, signat de l'Sporting portuguès i el jove Gonzalo Bueno, ràpid i hàbil atacant captat del Nacional uruguaià, el quadre valencià va respondre amb sobrietat i ofici.

Amb Diego Alves lesionat i Jonas i Ever Banega descansant a València, l'equip valencianista va sobreviure a còpia d'ordre i va resoldre els esdeveniments dinamitant el xoc en els darrers compassos. Només entrat al partit, el jove Paco Alcácer va aprofitar una errada estrident del porter Belenov per,

Feghouli, autor del segon gol valencianista ■ EFE

superant en velocitat el seu excompany Dealbert, inaugurar el marcador a plaer.

La diana va condicionar molt les aspiracions del conjunt rus, i Feghouli va aprofitar un lliure directe des de la frontal de l'àrea per assegurar que els punts volaven cap a València. Novament Belenov no va estar gens fi per endevinar les intencions del mit-

japunta algerià, que va fer entrar la pilota pel pal que havia de cobrir el porter i no gaire escorada. "Aquest equip està cada dia més consolidat", proclamava Djukic al final del partit.

La decadència de l'Anzhi
Amb el seu projecte grandiloqüent ja desintegrat després de vendre la majoria de les seves estrelles l'estiu passat, l'equip de

Grup A Jornada 2

Swansea - St. Gallen.....1-0
Kuban Krasn. - València.....0-2

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Swansea	6	2	2	0	0	4	0
St. Gallen	3	2	1	0	1	2	1
València	3	2	1	0	1	2	3
Kuban Krasn.	0	2	0	0	2	0	4

La propera (24-10-13)
Swansea-Kuban Krasn.; València-St. Gallen

Grup B Jornada 2

Txornomorets - PSV Eindhoven.....0-2
Ludogorets - D. Zagreb.....3-0

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Ludogorets	6	2	2	0	0	5	0
PSV	3	2	1	0	1	2	2
Txornomorets	3	2	1	0	1	2	3
D. Zagreb	0	2	0	0	2	1	5

La propera (24-10-13)
Txornomorets-Ludogorets; D. Zagreb-PSV

Grup C Jornada 2

Elfsborg - Standard Lieja.....1-1
Esbjerg - Salzburg.....1-2

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Salzburg	6	2	2	0	0	6	1
Esbjerg	3	2	1	0	1	3	3
Standard Lieja	1	2	0	1	1	2	3
Elfsborg	1	2	0	1	1	1	5

La propera (24-10-13)
Elfsborg-Esbjerg; Salzburg-Standard Lieja

Grup D Jornada 2

Wigan - Maribor.....3-1
Rubin Kazan - Zulte-Waregem.....4-0

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Rubin Kazan	6	2	2	0	0	9	2
Wigan	4	2	1	1	0	3	1
Zulte Waregem	1	2	0	1	1	0	4
Maribor	0	2	0	0	2	3	8

La propera (24-10-13)
Wigan-R. Kazan; Zulte-W.-Maribor

Makhatxkalà malviu al fons de la classificació de la Premier League russa i no guanya un partit des del 20 de maig, quan va derrotar el Lokomotiv de Moscou. Tampoc a Europa on, després d'empatar en la jornada inicial a Tiraspol contra el Sheriff, va caure derrotat amb contundència per un Tottenham farcit de secundaris. Amb Paulinho i Verthon-

Grup E Jornada 2

Paços Ferreira - Pandurii.....1-1
Dnipro - Fiorentina.....1-2

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Fiorentina	6	2	2	0	0	5	1
Dnipro	3	2	1	0	1	2	2
Pandurii	1	2	0	1	1	1	2
Paços F.	1	2	0	1	1	1	4

La propera (24-10-13)
Paços-Dnipro; Fiorentina-Pandurii

Grup F Jornada 2

Girondins B.- Maccabi Tel Aviv.....1-2
APOEL - Eintracht Frankfurt.....0-3

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Eintracht F.	6	2	2	0	0	6	0
M. Tel Aviv	4	2	1	1	0	2	1
Apoel	1	2	0	1	1	0	3
Girondins B.	0	2	0	0	2	1	5

La propera (24-10-13)
Girondins-APOEL; Eintracht F.-Maccabi

Grup G Jornada 2

Genk - Thun.....2-1
Rapid Viena - Dinamo Kíev.....2-2

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Genk	6	2	2	0	0	3	1
Thun	3	2	1	0	1	2	2
Dinamo Kíev	1	2	0	1	1	2	3
Rapid Viena	1	2	0	1	1	2	3

La propera (24-10-13)
Genk-Ràpid Viena; Dinamo Kíev-Thun

Grup H Jornada 2

Slovan - Estoril.....2-1
Sevilla - Friburg.....2-0

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Sevilla	6	2	2	0	0	4	1
Slovan	4	2	1	1	0	4	3
Friburg	1	2	0	1	1	2	4
Estoril	0	2	0	0	2	2	4

La propera (24-10-13)
Slovan-Sevilla; Friburg-Estoril

gen descansant, mirant-se el partit des de Londres i amb Roberto Soldado a la banqueta, l'equip d'André Villas-Boas va aprofitar una pilota filtrada per Lewis Holtby per avançar els *spurs* tot just passat el minut 30 de partit i tot seguit, Nacer Chadli va aprofitar una centrada des de la drete de Kyle Walker vegada el porter Pozaman.

Grup I Jornada 2

O. Lió - Vitória Guimarães.....1-1
Rijeka - Betis.....1-1

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Vitória G.	4	2	1	1	0	5	1
Betis	2	2	0	2	0	1	1
O. Lió	2	2	0	2	0	1	1
Rijeka	1	2	0	1	1	1	5

La propera (24-10-13)
O. Lió-Rijeka; Betis-Vitória

Grup J Jornada 2

Trabzonspor - Lazio.....3-3
Legia Varsòvia - Apollon.....0-1

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Trabzonspor	4	2	1	1	0	5	4
Lazio	4	2	1	1	0	4	3
Apollon	3	2	1	0	1	2	2
Legia Varsòvia	0	2	0	0	2	0	2

La propera (24-10-13)
Trabzonspor-Legia; Apollon-Lazio

Grup K Jornada 2

Anzhi - Tottenham.....0-2
Tromso - Sheriff.....1-1

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Tottenham	6	2	2	0	0	5	0
Sheriff	2	2	0	2	0	1	1
Anzhi	1	2	0	1	1	0	2
Tromso	1	2	0	1	1	1	4

La propera (24-10-13)
Anzhi-Tromso; Sheriff-Tottenham

Grup L Jornada 2

Xakhter - Mac. Haifa.....2-2
AZ Alkmaar - PAOK S.....1-1

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
PAOK S.	4	2	1	1	0	3	2
AZ Alkmaar	4	2	1	1	0	2	1
Xakhter	1	2	0	1	1	3	4
Mac. Haifa	1	2	0	1	1	2	3

La propera (24-10-13)
Xakhter Karagandi-AZ Alkmaar; PAOK Salònica-Mac. Haifa

Ferm en la Premier League, el conjunt britànic també camina amb seguretat en l'Europa League, una competició que en els últims anys sempre ha deixat en segon terme alineant sempre futbolistes suplents. El fons d'armari que ha aconseguit reunir el portuguès Villas-Boas, però, li permet ser candidat al títol continental. ■

Vine al CORRESTEL!

Final del circuit "Corre per la independència"

12 D'OCTUBRE

Sortida Concabella - Arribada Agramunt
15km. Cursa popular i caminada amb estelades

Inscriu-t'hi a www.correstel.cat

Organitzen:

BREUS

Anas reforça la Muntanyesa. El futbolista va ser baixa al Palamós perquè volia més minuts, i ara n'intentarà aconseguir amb el líder de la lliga, la Muntanyesa. Curiosament, Anas podria debutar aquest diumenge contra el seu exequip, el Palamós, que rep l'equip barceloní en la lliga. ■ P. SUBIRANA

Dos partits de sanció a Moha (Guixols). El jugador ganxó ha rebut dos partits de suspensió per haver provocat l'animositat del públic sense aconseguir el que pretenia, segons explica la FCF. Aquesta sanció s'afegeix a les ja conegudes de Moha Jaghout i del tècnic Monràs, que compliran el segon partit de sanció. ■ EL 9

El camp del Vila-roja, tancat cautelarment. La FCF ha decidit tancar el camp del Vila-roja durant un partit en espera de la resolució final pels suposats incidents que hi va haver en el duel de la jornada passada contra les Planes. Dimecres que ve se sabrà la resolució final. El Vila-roja pot presentar al·legacions. ■ EL 9

Dol al CF Ripoll. Ahir va morir Ramon Orriols, expresident del club del Ripollès durant 28 anys. Com a mostra de dol, tots els equips de l'entitat faran un minut de silenci en els partits que juguin aquest cap de setmana per recordar la figura de Ramon Orriols. ■ EL 9

Llagostera. Cano i Aumatell van jugar els primers minuts del curs a un bon nivell. Nuha i Barnils van agafar rodatge fent un partit més irregular

Els més joves, a escena

G. Freixa
LLAGOSTERA

Un dels principals beneficis de disputar la copa Federació és el de poder rodar els jugadors i donar la oportunitat als que tenen menys minuts en la lliga. Això va quedar demostrat contra l'Espanyol B, ja que homes com ara Aumatell –només ha entrat en una convocatòria en la lliga sense arribar a debutar– i Cano, que tampoc ha disputat cap minut en la competició de la regularitat van disposar d'una bona estona per mostrar les seves habilitats. Al final del duel, el tècnic Lluís Carrillo es va mostrar més aviat crític amb l'actuació contra el filial espanyolista, però era optimista i animava tots els jugadors a millorar: "Ha estat un partit molt exigent per als jugadors menys habituals. L'Espanyol B ha imposat un alt ritme de joc i, en certs moments, això ha fet que estiguéssim perduts. Ara cal corregir algunes accions i segur que millorarem", va destacar Carrillo en roda de premsa.

Llums i ombres

Conscient que era una ocasió magnífica per convèncer Alsina i Carrillo que comptin amb ell en la lliga, Aumatell va ser dels més destacats del partit. Jugant a la mitja punta va treballar bé d'esquena a porteria i també va entrar a rematar quan va tenir oportunitat. De nou, va fer gala del seu instint goleador i es va plantar al punt

Nuha s'escapa d'un jugador de l'Espanyol B ■ J. RIBOT / ICONNA

Afinant la punteria per a la lliga

L'atac del Llagostera té aquest diumenge un repte molt complicat contra l'Hospitalet. En les set vegades que s'han enfrontat en competició oficial –sis cops en la lliga i un en la copa del Rei– els llagosterecs només han estat capaços de marcar un gol a l'equip riberenc. Aquesta diana va arribar en l'últim enfrontament que van disputar els dos clubs catalans el curs passat. Va ser el 28 d'abril, i en aquell partit l'Hospitalet defensava el lideratge de la lliga contra un conjunt blaugrana

que volia certificar la permanència. La primera diada en els duels directes la va aconseguir Pitu en un llançament de falta. Fins aleshores, el porter Craviotto era un mur infranquejable per a l'equip del Gironès. Per als aficionats del Llagostera, els duels contra l'Hospitalet sempre seran especials des d'aquell 12 d'octubre de 2011 en què un gol de Lucas Viale en el minut 43 va eliminar de la copa l'equip d'Alsina. Moragón, Òscar Álvarez, Barón i Pitu jugaran contra el seu exequip.

de penal en el moment adequat per rematar la passada de Tarradellas i marcar el seu primer gol oficial d'aquest curs. En defensa, Cano també va jugar a un bon nivell fins que va ser substituït en el descans. Al final del partit, Carrillo apuntava la possibilitat que entri en la convocatòria de lliga per jugar contra l'Hospitalet: "Els canvis estaven estipulats, ja que també hem de pensar en la lliga", va explicar el tècnic, deixant entreveure que Lobato potser no es recupera de la lesió que es va fer contra el Sant Andreu.

Tot i que Oriol Alsina el va incorporar com a mig, Barnils va tornar dimecres a l'eix de la defensa, una posició en què els petits errors penalitzen molt. El jove futbolista no es va acabar de trobar còmode i d'un mal control seu va arribar l'1-2. En atac, Nuha no es va mostrar tan incisiu com en el duel de la lliga, però de nou la seva potència li va valdre per superar els defenses i el porter i marcar el seu segon gol oficial amb el Llagostera.

L'horari de la tornada

El Llagostera, molt probablement amb homes poc habituals un cop més, buscarà la remuntada per seguir viu en la copa Federació d'aquí a quinze dies. L'hora del partit serà 2/4 de 8 de la tarda. En cas de quedar eliminats, la plantilla llagostereca perdria una via d'escapament per rodar jugadors. ■

Copa regions.

Molts dels que van arribar a la final ja no poden ser escollits

Almendros s'haurà de trencar el cap per fer la llista

EL 9
BARCELONA

No són gaires però són els importants. Toni Almendros haurà de prescindir de gran part dels referents de la selecció catalana amateur que la temporada passada va aconseguir el segon lloc a la Copa Regions UEFA. El lògic fet que els millors jugadors de tercera divisió la temporada passada aquest any hagin fitxat per equips de segona B ha tancat la porta de la selecció a Boris Garrós (Sant Andreu), Vivó (Prat), Puerto (Espanyol B) i Enric Gallego (Badalona). Carlos Martínez també era un dels fixos d'Almendros i tampoc hi podrà tornar a ser perquè l'Olot ha pujat a segona B. Carlos, però, ja no hi va poder ser en la fase final de la Copa Regions perquè el seu equip s'estava jugant les garrofes en la promoció d'ascens.

El següent compromís de la selecció catalana és un amistós el proper 10 d'octubre contra el Granollers de primera catalana (20.30) en commemoració del centenari del conjunt vallesà. Per aquesta convocatòria, Almendros podrà començar a fer algunes provatures i en la part ofensiva han començat amb força la lliga homes com Nils (Muntanyesa) o Ernest (Rubí), tots ells seleccionables. ■

3a divisió. Des de la plantilla, el tècnic Xavi Punsí reconeix que el gest del seu jugador no va ser el més correcte i destaca que el futbolista està penedit. "Som defensors del joc net, però un error el pot tenir tothom", comenta Punsí

El Figueres accepta la sanció a Pol

G. Freixa
FIGUERES

La Unió no presentarà cap recurs per intentar rebaixar el càstig de quatre partits de sanció a Pol Compte després que el jugador figuerenc es registrés contra un rival en l'enfrontament contra el Gavà: "Ho hem

valorat, però no presentarem cap recurs. El jugador és conscient que no va ser un bon gest, però en un terreny de joc i en calent tothom pot tenir un error. Som defensors del joc net i Pol haurà d'aprendre d'aquesta acció", va explicar l'entrenador del Figueres.

El col·legiat va reflectir

en l'acta del partit una agressió de Pol Compte cap a un rival, i segons Punsí "això va a missa". "Jo no puc valorar si la sanció és justa o no. L'àrbitre va descriure uns fets, i això és el que compta", aclareix el tècnic figuerenc. Així, Pol Compte no podrà reaparèixer amb el Figueres

fins a la jornada 12, que es jugarà el 3 de novembre, i la Unió visitarà el camp de la Pobla de Mafumet. Fins ara, Compte ha participat en les set jornades de lliga disputades, tot i que en cap dels set primers partits no ha jugat els noranta minuts complets. En l'aparatat goleador, encara no

s'ha estrenat.

Mabil gairebé descartat

El central uruguaià del Figueres té poques possibilitats d'estar present en el partit de diumenge al camp del Castelldefels. Tot i que l'evolució de la contractura als isquiotibials havia estat bona, els

serveis mèdics han aconseguit que per precaució descansi una setmana més: "Ell vol jugar, però val més que es recuperi bé del tot", diu Punsí. L'entrenador del Figueres es lamenta de la gran quantitat de contratemps en forma de lesions, o ara en forma de sanció, que ha hagut d'afrontar en aquest inici de temporada: "Hi ha hagut moltes coses que ens han perjudicat, però no ho farem servir com a excusa. Aquesta plantilla és molt lluitadora i ho tirarem endavant com sigui", assenyala l'entrenador. ■

LA NOVA GENERACIÓ PER A LES FAMÍLIES D'AVUI

KORANDO

El SUV excel·lent en tot:
Disseny, seguretat, equipament i preu.

5 anys de garantia. Des de **16.900 €**

REXTON

El 7 places més equipat i eficient

Versions 4x2 o 4x4 amb reductora • 155 CV • 7 places amb seients de cuir • Park assist • Navegador amb pantalla tàctil • Control de velocitat • Climatitzador automàtic • Equip d'àudio CD/MP3 amb port USB i comandaments al volant • Doble airbag davanter i airbags laterals • ESP, ABS+EBD, ARP, BAS, HDC • Grups òptics LED • Retrovisors tèrmics amb intermitents LED integrats • Sistema ISOFIX • Vidres tintats • Llums diürns • Estreps laterals • I molt més

Per només **25.500 €* amb tot de sèrie. Seriosament.**

NICAUTO GIRONA S.L. Ctra. Nacional II, 18 · FORNELLS DE LA SELVA · Tel. 972 221 244

SSANGYONG
NUEVA GENERACIÓN

Gamma SUV SsangYong: Consum mitjà entre 6,0-7,3 L/100 km. Emissions CO₂ entre 157-193 g/km

*Preus recomanats a P. i B. per al Korando G20 Line 149 DV i per al Rexton W 200eXdI 155 CV Premium Plus 4x2. Inclou impostos, transport, descompte promocional i Pla Superació SSS

Màximes expec

EL CLÀSSIC A L'HORIZZÓ • El Barça i el Madrid parteixen com a favorits per repetir l'última final de la supercopa, que arrenca avui. Els blaugrana han potenciat l'aspecte ofensiu del seu joc, acreditant 92,25 punts en els últims quatre amistosos de preparació **SENSE LORBEK NI POTSER TAMPOC NAVARRO**. L'eslovè no ha viatjat i el capità podria no arribar a temps

Sorpresa la d'Abrines que, sense Navarro ni Papanikolaou, ha rendit a alt nivell durant la pretemporada ■
OFFICIOSTAMPA VUELLE PESARO

X. Ballesteros / J. Prat
BARCELONA / VITÒRIA

Vitòria ha estat l'escenari escollit per aixecar oficialment el teló de la temporada. Un curs que els experts assenyalen com el que es veurà més accentuada la diferència entre el Barça i el Madrid respecte a la resta. L'Unicaja, però, s'ha reconstruït per evitar que sigui així, el Laboral Kutxa apel·larà a l'esperit del Buesa Arena per plantar cara, i el València vol deixar de ser l'etern aspirant.

Avui arrenca l'exercici amb un Barça que ha sorprès aquesta pretemporada,

amb un aparent canvi de rumb en el seu estil. L'obsessió defensiva ha passat a un segon nivell i, tot i ser clau, els blaugrana han fet dos passos endavant ofensivament. És cert que es tracta de la fase de rodatge, però els números ho diuen tot: en els últims

LABORAL KUTXA		FC BARCELONA	
SEMIFINAL 2			
21.30 h (Esport 3)			
Buesa Arena VITÒRIA			
LABORAL kutxa		FCBARCELONA	
Tècnic: Sergio Scariolo		Tècnic: Xavi Pascual	
	EDAT		
5 Andrés Nocioni	A 2,03 33	00 Jacob Pullen	B 1,82 23
7 Devon van Oostrum	B 1,93 20	6 Joey Dorsey	P 2,02 29
10 Daniel Clark	AP 2,12 25	8 Víctor Sada	B 1,92 29
11 Lamont Hamilton	P 2,08 29	9 Marcelinho Huertas	B 1,87 30
12 Ilimane Diop	P 2,09 18	10 Àlex Abrines	E 1,98 20
15 Walter Hodge	B 1,82 27	11 Juan Carlos Navarro	E 1,92 33
19 F, San Emeterio	A 1,99 29	14 Marko Todorovic	P 2,08 21
21 Tibor Pleiss	P 2,16 23	16 Kostas Papanikolaou	A 2,06 23
22 Thomas Heurtel	B 1,89 24	23 Mario Hezonja	A 2,01 18
24 Thomas Kelati	A 1,95 31	24 Brad Oleson	E 1,91 30
25 David Jelinek	E 1,95 23	30 Maciej Lampe	P 2,10 28
55 Fabien Causeur	E 1,95 26	34 Bostjan Nachbar	AP 2,06 33
		44 Ante Tomić	P 2,15 26

vertir-se en el segon màxim anotador (16,3).

Vells coneguts

Tot i ja no tenir Pete Mikeal a la plantilla, les visites del Barça a Vitòria en els últims anys s'han convertit en un retrobament amb exjugadors. En el roster del Barça trobem fins a quatre jugadors amb passat basconista: Huertas, Dorsey, Oleson i Lampe. El president vitorià, Josean Querejeta, ha trobat una bona font d'ingressos a can Barça.

El rival d'avui dels de Xavi Pascual ha hagut de fer en els últims temps un pas enrere en les seves pretensions. La retallada de les aportacions públiques ha fet que el repte de tenir un cara a cara amb el Barça o el Madrid hagi anat perdent força. A un partit pot passar qualsevol cosa, però el que tothom té clar és que el Laboral Kutxa no té res a veure amb plantilles que el club havia tingut de primer nivell amb Scola, Calderón, Nocioni —de jove—, Prigioni, Teletovic i un llarg etcètera. Alguns dels reforços de l'estiu, per exemple, han hagut d'arribar de Maresa (Hanga) o Fuenlabrada (Mainoldi),

Pretemporada 10

Els de Pascual estan sorprenent en atac. Dorsey i Abrines, màxims anotadors

quatre amistosos la mitjana de punts ha estat de 92,25, molt lluny dels 79,21 que va acreditar el curs passat en la Lliga Endesa, quan era el setè millor atac. El Barça calca el Madrid —va ser el màxim anotador (87,79 punts)— en l'aposta per l'espectacle ofensiu, perquè aquest any torna a tenir recursos ofensius. El tàndem Dor-

La dada

3 cursos sense alçar títols porta el Baskonia. L'últim, la lliga ACB 2009/10.

sey-Pullen s'ha consolidat en atac i han complert, de moment, amb les expectatives que tenien quan se'ls va fitxar. I la sorpresa no ha arribat de fora, sinó de dins: Àlex Abrines. De paper residual, ha agafat galons aprofitant les absències de Navarro i Papanikolaou, i ha tret profit a les oportunitats que li ha donat Xavi Pascual per con-

La catorzena seguida?

La dimensió del moment actual al Barça és tan gran que avui tindrà la possibilitat d'accedir a la catorzena final seguida en totes les competicions de

l'ACB (lliga, copa i supercopa). Una autèntica barbaritat. De fet, no falta en cap des de la de copa del 2009, que van disputar a Madrid l'Unicaja i el Baskonia, amb triomf basc en la pròrroga. En aquests darrers quatre anys i mig, els de Xavi Pascual han estat protagonistes en totes les finals, amb un bagatge altíssim d'èxit. En total, nou títols, tres lligues ACB, tres copes i tres supercopes. A tot això, si

avui venç el Laboral Kutxa en la semifinal, es convertirà en el primer equip que arriba a cinc finals consecutives en aquesta competició. Ara mateix ja és el que ostenta més títols —cinc (1987, 2004, 2009, 2010 i 2011)—, seguit del Baskonia, amb quatre.

tatives

La prèvia

“En la pretemporada, hem fet força coses bé. Veurem ara com responen els nous”

Xavi Pascual
ENTRENADOR DEL BARÇA

“Volem començar amb bon peu, però hem de millorar encara en defensa”

Víctor Sada
BASE DEL BARÇA

“L'expectativa és competir. Estem més conjuntats cada dia i volem demostrar-ho contra el Barça”

Walter Hodge
BASE DEL LABORAL KUTXA

“L'exigència sempre és alta, però no vull valorar la temporada pels títols”

Pablo Laso
ENTRENADOR DEL MADRID

“Ho farem bé. La base de l'equip és la mateixa que la del curs passat”

Sergi Llull
ESCORTA DEL MADRID

“Serà un bon test per a nosaltres contra un equip que fa temps que treballa junt i està rodat”

Germán Gabriel
ALER PIVOT DEL BILBAO

dues peces que es perdran la cita per lesió. Com a relleus temporals, el club ha firmat Daniel Clark i Thomas Kelati, reforços amb recorregut a la Lliga Endesa. El Laboral Kutxa també comptarà amb una afició que possiblement omplirà el Buesa Arena si bé ahir encara hi havia al voltant d'un terç dels 15.000 seients a la venda. Un pavelló que Querejeta confia que algun dia sigui seu d'una final a quatre.

Expedició de 12+1

L'expedició blaugrana,

que va arribar ahir mateix a la ciutat alabesa, està formada per 13 jugadors, i això vol dir que un d'ells haurà de quedar fora de la convocatòria. És més que probable que sigui el capità, Juan Carlos Navarro, que encara no està del tot recuperat, el sacrificat. Erasmus Lorbek ni tant sols ha viatjat. En el cas que el Barça passi a la final i el Madrid també, es repetiria la final del curs passat i també, al mateix escenari, s'hi van jugar els quarts de la copa, amb triomf de color blaugrana. ■

El Barça, l'únic impol·lut

Si bé els resultats durant la preparació s'han d'agafar amb pinces –fitxatges per cohesionar, equips en rotació i moltes peces a l'europeu–, el Barça és l'únic dels quatre participants en la supercopa que hi arriba invicte (6-0). El Madrid, el vigent campió, ha tancat la pretemporada amb 5-2 de bagatge, amb derrotes contra dos dels equips que més s'han reforçat aquest estiu en la Lliga Endesa: el

València (un altre invicte, 8-0) i l'Unicaja de Joan Plaza. Els dos equips bascos, el Laboral Kutxa i el Bilbao, han assolit un 3-2. Especialment remarcable, la trajectòria ascendent del rival avui del Barça, que va perdre els dos primers amistosos (Pau Ortès i Guipúscoa) i ha anat creixent tot i les baixes. El màxim anotador de la pretemporada ha estat Jaycee Carroll, amb 20,4 punts.

Marcar territori des de l'inici

X. Ballesteros / J. Plà
BARCELONA / VITÒRIA

La història del Madrid del curs passat va ser començar amb bon peu enlairant la supercopa i acabar el curs aixecant l'ACB. Pel mig, es van deixar pel camí l'Eurolliga en la final i van ser apartats tot just començar la copa pel Barça.

Els blancs volen repetir allò del que bé comença bé acaba i donar el primer cop sobre la taula. Parteixen com a gran favorits en la semifinal contra un Bilbao que arriba just de preparació i que juga en territori hostil –la rivalitat amb Vitòria és absoluta–. El Madrid, que ha recuperat fadós amistosos els internacionals, té molta feina de conjunció ja feta. A la plantilla de luxe del curs passat només han fet tres retocs: reforçar el joc interior amb Mejri i Borousis per Begic i Hettshheimer –el curs passat un espectador més però assegut a la banqueta blanca i cobrant una bona fitxa– i recuperar Dani

Díez de la seva cessió a Sant Sebastià per un Suárez que ja és història. La solidesa del projecte blanc xoca de ple amb el renovat Bilbao. Els bascos han mantingut la seva columna vertebral –cada cop amb més anys– formada pels catalans Raül López, Roger Grimau i Mumbrú i el belga Hervelle, i hi han sumat un altre gat vell: Germán Gabriel. La resta són apostes, començant pel seu entrenador –fins ara ajudant– Rafa Pueyo, que tindrà un debut que Déu n'hi do. A les seves ordres, homes per reivindicar-se a la Lliga Endesa com Bertans, Kavaliauskas, Carmichael i Vrkic. ■

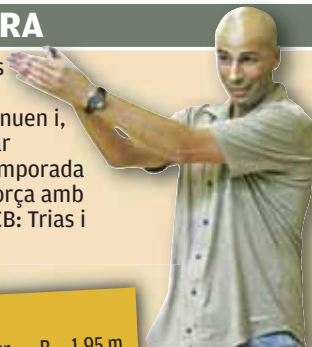
REAL MADRID		BILBAO BASKET	
SEMIFINAL 1			
19.00 h (La 1)			
Buesa Arena VITÒRIA			
Real Madrid Baloncesto		Tècnic: Rafael Pueyo	
Tècnic: Pablo Laso			
	EDAT		
4 Dontaye Draper	B 1,81 29	8 Fran Pilepic	E 1,94 24
5 Rudy Fernández	A 1,96 28	9 Dairis Bertans	E 1,93 24
9 Felipe Reyes	AP 2,04 33	12 Germán Gabriel	AP 2,07 32
11 Daniel Díez	A 2,01 20	15 Àlex Mumbrú	A 2,02 34
12 Nikola Mirotic	AP 2,08 22	17 Axel Hervelle	AP 2,05 30
13 Sergio Rodríguez	B 1,91 27	21 A. Kavaliauskas	P 2,08 29
20 Jaycee Carroll	E 1,88 30	24 Sergio Sánchez	A 1,97 28
21 Tremell Darden	A 1,94 31	31 Raül López	B 1,82 33
23 Sergio Llull	B 1,90 25	32 Jackie Carmichael	P 2,05 23
30 Ioannis Bourousis	P 2,10 29	33 Mamadou Samb	P 2,08 23
44 Marcus Slaughter	P 2,04 28	35 Zoran Vrkic	A 2,00 26
50 Salah Mejri	P 2,17 27	44 Roger Grimau	E 1,96 35

La màgia de Sergio Rodríguez serà una de les principals atraccions del duel que obrirà la supercopa d'enguany ■ EFE

LEB OR 2013/14

▶ ANDORRA

Quatre jugadors de la rotació important continuen i, intentant igualar l'excel·lent temporada passada, es reforça amb dos jugadors ACB: Trias i Navarro.

TÈCNIC
JOAN
PEÑARROYA

20/4/1969
Terrassa

4a temporada

44 anys

PLANTILLA

5	Thomas Schreiner	B	1,95 m
8	Jordi Trias	AP	2,06 m
10	Tomas Hampl	P	2,15 m
11	Eric Sánchez	B	1,81 m
13	Gerbert Martí	AP	2,03 m
14	David Navarro	A	1,93 m
15	Pablo Sánchez	A	1,95 m
21	Shawn Green	AP	2,03 m
24	Guille Colom	E	1,96 m
31	Marc Blanch	A	1,95 m
32	Cinto Gabriel	P	2,00 m
44	Asier Zengotita	A	2,00 m

▶ BARÇA B

Des de l'obligació de la formació que implica ser un filial, la continuïtat de la gran majoria del bloc de la temporada passada hauria de consolidar l'equip en la part mitjana alta de la categoria.

TÈCNIC
ALEIX
DURAN

4/8/1977
Terrassa

1a temporada

36 anys

PLANTILLA

4	Ludvig Hakanson	B	1,90 m
5	Oriol Paulí	A	1,96 m
6	Xavi Moix	E	1,84 m
7	Marc Garcia	E	1,96 m
8	Ferran Laviña	E	1,92 m
11	Adrià Canteny	A	2,00 m
12	Papa Abdoulaye	P	2,09 m
13	Josep Pérez	B	1,83 m
15	Milovan Draskovic	P	2,11 m
16	Nick Spires	AP	2,08 m
17	Alexandr Zhigulin	AP	2,02 m
22	Emir Sulejmanovic	AP	2,04 m

▶ FORÇA LLEIDA

Si fa un any es va haver de fer un equip a corre-cuita, enguany el punt de partida és similar des del moment que només repeteixen dos homes. Joventut i inexperiència extremes.

TÈCNIC
JOAQUÍN
PRADO

17/3/1976
Oviedo

2a temporada

37 anys

PLANTILLA

4	Marc Rubin de Celis	B	1,88 m
7	Gerard Sevillano	A	1,94 m
9	Àlex Llorca	E	1,92 m
11	José Simeón	B	1,89 m
12	Juan Pablo Sutina	E	1,92 m
13	Osvaldas Matulionis	A	2,00 m
14	Alfons Alzamora	P	2,06 m
17	Carlos Gasque	AP	2,00 m
19	Samu Domínguez	AP	2,04 m
21	Víctor Arteaga	P	2,10 m
32	Terrell Randolph	AP	2,01 m
55	Sergio Llorente	B	1,85 m

▶ A SEGUIR

PALÈNCIA

Aposta de continuïtat i per jugadors amb gran experiència en la lliga. Amb sis catalans i Natxo Lezcano a la banqueta, parteix com un dels favorits a ser a dalt.

BORDO BURGOS

Andreu Casadevall es manté al capdavant de la plantilla, juntament amb la de l'Andorra, de més qualitat: Albert Sàbat, Jeff Xavier, Pep Ortega, Taylor Coppenrath...

MELILLA

Poderosos en el joc interior i amb un director resolutiu com Joan Riera, els nord-africans, tot i la mala temporada passada, han tornat a ser referents.

BREOGÁN

El conjunt gallec, enguany dirigit per primera vegada des de l'inici de temporada per Lisardo González, és garantia de competitivitat en la categoria.

FASE REGULAR

26 jornades tots contra tots repartides entre el 4 d'octubre i l'11 d'abril.

ASCENSOS I DESCENSOS

El campió puja directament. Del segon al novè es juguen l'altre bitllet a través d'un 'play-off' (quarts, semifinals i final a cinc parts), del 25 d'abril al 3 de juny. El cuer baixa. El 12è i el 13è juguen un 'play-off' de descens a tres parts.

COPA PRÍncep

A partit únic (31 de gener), entre els dos primers al final de la primera volta.

LEB Or. Salt inicial en la segona competició estatal, amb els tres equips de la federació catalana iniciant el trajecte amb objectius inicials ben diversos

El favorit, el tendre i l'inexpert salpen

Jordi Plà Comas
BARCELONA

"És una lliga molt complicada amb una idiosincràsia molt particular", assera Joaquín Prado, l'entrenador del Força Lleida.

Parla de la LEB Or, una competició que avui arrenca i que ho fa instal·lada en una marcada dualitat, acceptada i ben focalitzada: les coses bones passen a la pista, amb el joc, els jugadors i els tècnics, mentre les coses dolentes envolten el bàsquet, amb la federació, dirigents i molts impagaments.

Com l'any passat, la lliga tindrà tres representants de la federació catalana: el River Andorra, el

A Palència hi juga l'altre equip del país

Un dels conjunts per seguir enguany serà el Palència, perquè, a banda de la qualitat de la seva plantilla, serà l'equip amb més jugadors catalans. Concretament, sis són els components del col·lectiu nascuts al país. La

temporada passada ja hi eren els bases Quique Garrido i Xavi Forcada, l'escorta Carles Bravo i l'aler pivot Roger Fornàs i, aquest estiu, s'hi han afegit l'aler Mi-quel Feliu, provinent del Força Lleida, i el pivot Al-

bert Moncasi, que va acabar la temporada passada jugant al River Andorra. El primer a testar-los serà el Força Lleida, que aquest vespre (21.00 h) visita el pavelló municipal Marta Domínguez.

Protagonistes

"Cal treballar i respectar la competició: si ho fem i tenim ambició, hi ha elements per fer un any excel·lent"

Joan Peñarroya

"Encara ens falten moltes hores junts, perquè el talent individual que tenim sigui també qualitat competitiva"

Aleix Duran

"L'equip és gairebé nou en la seva totalitat. Haurem d'anar creixent durant la temporada"

Joaquín Prado

La jornada

Navarra-Burgos	20.30 h
Palència-Força Lleida	21.00 h
Oscas-Corunya	21.00 h
Cocinas.com-Barça B	21.00 h
Melilla-Clínicas	21.00 h
Ourense-River	19.00 h (demà)
Breogán-Oviedo	19.15 h (demà)

La xifra

28 jugadors catalans inicien la lliga -els que en tenen més, Palència (6), Barça (5) i Lleida (4)- així com quatre tècnics: Casadevall, Peñarroya, Duran i Costa.

Barça B i el Força Lleida. El favorit, el jove i l'inexpert.

Sense amagar-se

L'equip del principat surt assenyalat per l'inesperat i preciós viatge de fa un any. I pels fitxatges, a l'altura d'aquest èxit. Joan Peñarroya, continuïtat i projecte, ho sap bé. "És una evi-

dència i no ho negarem, tothom compta amb nosaltres. Però això no canviarà la mentalitat, ni el plantejament ni la manera de treballar", explica. "Som conscients del que vam fer i que comencem un projecte que ha generat il·lusió. Cal treballar i respectar la competició: si ho fem i som ambiciosos tenim elements per fer una excel·lent temporada."

És el que esperen aficionats i rivals, per això el pes dels resultats. "La nostra gent veu un treball en els últims anys que ha d'avaluar el club, els jugadors i els professionals. Ara, evidentment, els resultats marquen. Tenim crèdit, per bé que sabem que el crèdit, si no s'alimenta, es perd."

Un equip diferent

"Hem tingut una pretemporada amb les circumstàncies pròpies d'un filial i, com a Barça B, només hem entrenat aquesta setmana. Estem motivats, hi ha esforç i l'equip vol ser competitiu, però ens falten moltes hores junts perquè el talent individual sigui qualitat competitiva per ser regulars en els partits."

És l'anàlisi d'Aleix Duran, debutant en la lliga i al capdavant d'un grup molt tendre però que coneix la LEB Or. Sense marcar objectius a la taula, el terrasenc defineix l'exigència: "La finalitat és que els jugadors un dia siguin vàlids per al primer equip. Una de les millors eines per formar és competir i, per nosaltres, la competició és un mitjà i també un objectiu: formem treballant per guanyar el rival perquè creiem que és la millor manera per assolir el propòsit. A banda de tot el treball de desenvolupament tècnic, físic i mental."

Cercant el coneixement

No és tan jove, però sí més inexpert, amb sis debutants a la LEB Or, el Força Lleida. Per això la incertesa que nota Prado.

"L'equip està naixent, és gairebé nou en la seva totalitat i tenim clar que haurem d'anar creixent durant la temporada sent capaços de competir, és clar." Sense fer pronòstics -"hem rebaixat un 35% el pressupost"-, l'asturià és positiu. "Som inexperts però en ferem virtut. Serem ambiciosos i en el nivell físic volem ser capaços de portar un ritme important. I volem que la nostra falta de prejudicis respecte en la categoria ens reforci." ■

BREUS

Torna la copa Intercontinental. El renascut torneig –l'última edició va ser fa disset anys– enfronta el campió d'Amèrica del Sud (Pinheiros Sky de São Paulo) i el d'Europa (Olympiacòs), a doble partit. Avui es juga l'anada i diumenge, la tornada. Tots dos tindran lloc al Barueri Arena de São Paulo, al Brasil. ■ EL 9

Arrenca la lliga alemanya. Ho va fer dimecres amb el triomf del Brose Baskets contra el Mitteldeutscher (86-70), amb 23 punts de Zach Wright. Ahir va debutar amb triomf el Bayern de Pesic, a la pista del Telekom Bonn (82-87), amb 17 punts de l'exblaugrana Djedovic. ■ EL 9

Lesió de Ksistof Lavrinovic. Pocs dies després de renovar pel Zalgiris, el pivot s'ha fet mal a la mà dreta. Estarà al voltant d'un mes i mig de baixa i es perdrà l'arrencada de l'Eurolliga. ■ EL 9

La de LeBron, la samarreta més venuda. L'aler dels Heat encapçala la llista mundial del curs passat, segons va fer saber l'NBA. Està al davant de Derrick Rose, Kobe Bryant, Kevin Durant i Dwayne Wade, el top 5 de la lliga. ■ EL 9

Internacional

Honor i respecte

REFERENT • Mor als 69 anys el talent rus Serguei Belov, avançat al seu temps i un dels insaciables dominadors del bàsquet dels anys setanta, col·leccionista de títols

Jordi Plà Comas
BARCELONA

Batejat en la clandestinitat el 1982 el mateix dia que el seu fill de cinc anys, Serguei Alexandrovitx Belov (1944-2013) reposa al costat del Senyor. Reconegut com un dels més grans jugadors de bàsquet de la història, avançat al seu temps, Belov serà enterrat i honorat com ho són les grans personalitats a Rússia, en el sentiment de respecte que agermana creients i escèptics en la devoció.

De la classe al silenci

Nascut prop de Tomsk, a la Sibèria, Belov va morir a Perm entre bedolls i pins, lluny de la cistella i respirant naturalesa, com desitjava, com en la seva infantesa.

Porter de futbol i atleta de petit, el seu 1m90 va cridar-lo per al bàsquet i des de ben jove es va veure que no seria en va. Amb 17 anys ja jugava en la primera divisió russa, amb 22 va debutar amb l'URSS i dos anys més tard arribava al CSKA. Des d'aleshores i fins al 1980, l'èxit i Belov van formar una parella indestructible. Gairebé imparable en l'1x1, escorta de tir letal a una mà que dominava amb naturalitat els fonaments del joc de perímetre, insensible en les darreres possessions, a les 18 medalles amb la selecció –l'or de Munic 1972, en la final dels tres segons guanyada als Estats Units 51-50, n'és el cim–

Belov, en un homenatge del CSKA, fa un any ■ CSKA BASKET

va afegir-hi onze lligues i dues copes soviètiques i dues copes d'Europa, la del 1971 actuant de jugador entrenador a camp contrari, perquè Aleksandr Gomelski no podia traspassar la frontera.

Després dels Jocs de Moscou, decebedors en perdre la semifinal con-

“Punts? Medalles? Tot això no té importància. El bàsquet és un joc d'equip. No tinc ni idea d'on guardo totes les medalles”

tra Iugoslàvia, van arribar els anys foscos, els de la sospita *provada* dels aparells de l'Estat. Convidat a retirar-se, va estar allunyat del bàsquet fins al 1988, quan va iniciar la

carrera de tècnic. Al CSKA, a Itàlia, en la selecció russa i a l'Ural Great de Perm, equip que va fer campió de Rússia el 2001 i el 2002. “Si un entrenador no ensenya no té sentit que hi sigui. I si un jugador marxa d'un entrenament sense haver après res de nou, ha perdut el temps.” El 1992, Belov va ser el primer no nord-americà inclòs en el Hall of Fame.

Descantant amb el tarannà actual de l'esport –“el model professional d'avui és Beckham i no m'interessa treballar amb gent que creu en aquest paradigma”–, de les banquetes va passar als despatxos, de la federació i de l'Ural, fins que va deixar-ho el 2008. Amb l'ànima tranquil·la, recollit en la família, lluny del “soroll molest” de Moscou i de la publicitat, Belov va morir ahir. ■

18

medalles va guanyar Belov amb l'URSS entre el 1967 i el 1980: 7 d'or –1 Jocs, 2 mundials i 4 europeus–, 5 de plata i 6 de bronze. Com a seleccionador de Rússia té dues plates i un bronze.

BREUS

Un altre reforç per al Valladolid. Es tracta d'Akeem Wright, aler nord-americà (1m98, 1984), de qui el club pot prescindir d'aquí a una setmana si no convenç. El curs passat, va jugar a Israel, el Canadà i Nova Zelanda. En aquest últim país, va acreditar 20,9 punts als Oceania Gold. ■ EL 9

La segona oportunitat de Teodosic. El president del CSKA va confirmar que el base serbi va tenir un peu fora del club. “Quan et vols desfer d'un jugador, has de tenir substitut, i no el vam trobar”, va dir Andrei Vattutin, que també temia reforçar un rival (Fenerbahçe) si li rescindia el contracte. ■ EL 9

Aranzana se'n va a Veneçuela. El tècnic, que va estar molt a prop de firmar pel Valladolid, s'ha compromès amb el Guaiquerries de Margarita. El curs passat, no va entrenar enlloc després de tres temporades a Càceres (Or). ■ EL 9

Gani Lawal deixa el VEF Riga. El pivot nigerià, que ja no va jugar la prèvia de l'Eurolliga, ha marxat de Letònia. El curs passat, va ser màxim rebotejador de la Lega (8,4) i segon en taps (1,5) amb el Roma. ■ EL 9

Eurolliga. L'endemà de deixar fora el Khimki elimina el Banvit turc i avui es jugarà el bitllet per al quadre gran amb el Lietuvos, l'amfitrió

L'Oostende hi torna

EL 9
VILNIUS (LITUÀNIA)

Ningú hi comptava a principi de setmana i, si avui és capaç de tombar l'amfitrió al Siemens Arena, el campió belga s'haurà guanyat a pols l'accés a l'Eurolliga. Si dimecres va deixar fora el Khimki, ahir l'Oostende va repetir amb el Banvit, el finalista en l'última lliga a Turquia i un equip amb ju-

gadors de prestigi. La força col·lectiva en el combinat belga el va sustentar en els moments més crítics (49-41, 21') i, en el darrer parcial, el van disparar després de deixar eixut l'atac turc: un parcial de 0-13 i del 71-66 (32') al 71-79 (37'), amb una menció especial per Thompson i els triples de gel de Djordjevic. El Banvit no va defallir i el lideratge de Sammy Mejía va

La prèvia 2013/14				
DIMARTS	DIJOURS 3	DIVENDRES 4	DIJOURS 3	DIMECRES
VARESE 74		TURKISH AIRLINES EUROLEAGUE	79	KHIMKI
OLDENBURG 79	17.00 h		90	OOSTENDE
		19.30 h		
	87 OLDENBURG		82 OOSTENDE	
	99 LIETUVOS R.		80 BANVIT	
LIETUVOS R. 80		LIETUVO	78	NYMBURK
VEF RIGA 71		OOSTENDE	87	BANVIT

tornar a la vida els d'Itoudis, que van tenir la pròrroga a les seves mans. Amb 80-82 i 5,4 segons de joc, Gordon va disposar de dos tirs lliures. Va errar el primer i el segon el va tirar a fallar. Mejía va capturar el rebot i el seu tir *in extremis* no va entrar. A l'altra banda del qua-

dre, no hi va haver sorpresa i el Lietuvos es va plantar ahir a la final, després d'un recital ofensiu, sobretot des de l'arc (12/22 triples). Especialment inspirat va estar Gecevicus, que va firmar 34 punts amb 8/10 de 6m75 en tan sols 27 minuts. Tot i això, l'Oldenburg va vendre cara la seva pell i,

a mitjan darrer quart, encara es resistia a llançar la tovallola. Al final, la seva candidesa defensiva el va condemnar. Avui el Lietuvos buscarà treure's l'espina de fa dos anys, en què també en el partit clau i davant la seva afició, el Galatasaray li va robar el bitllet a l'Eurolliga. ■

99 LIETUVOS: Palacios (10), Seibutis (7), Glyniadakis (3), Gecevicus (34), Cook (14) –cinc–; Tepic (6), Babrauskas (10), Redikas, Lidėka (4), Bdenzius (2) i Jelovac (9). 19/36 de 2, 12/22 de 3 (8 Gecevicus, 2 Cook, Jelovac i Tepic) i 25/31 lliures. 31 rebots (5 Palacios), 19 assistències (6 Tepic) i 115 valoració (36 Gecevicus).

87 OLDENBURG: Kramer (24), De Mello (2), Joyce (13), Aleksandrov (15), Crosariol (10) –cinc–; Wysocki (11), Semulders (2), Jenkins (6), Paulding (2) i Freese (2). 28/47 de 2, 6/16 de 3 (2 Aleksandrov, Kramer, Joyce, Wysocki i Jenkins) i 13/16 lliures. 27 rebots (5 Freese), 18 assistències (7 Joyce) i 87 valoració (26 Kramer). **PARC.:** 23-20, 30-26; 18-19 i 28-22.

80 BANVIT: Rowland (15), Davis (13), Mejía (26), Kuqo (4), Simmons (8) –cinc–; Gordon (10), Edge, Canteikin, Cantitiz, Prepelic (4), Veyseloglu i Ozer. 24/49 de 2, 5/10 de 3 (2 Mejía, 2 Simmons i Rowland) i 17/28 tirs lliures. 36 rebots (11 Mejía) i 79 de valoració (35 Mejía).

82 OOSTENDE: Berggren (11), Serron (7), Thompson (19), Gillet, Djordjevic (14) –cinc–; Stipanovic (8), Marnegrave (7), Petrovic (8), Salumu (4) i Ponitka (4). 17/38 de 2, 9/21 de 3 (4 Djordjevic, 2 Petrovic, Thompson, Salumu i Ponitka) i 21/29 tirs lliures. 36 rebots (9 Stipanovic) i 80 de valoració (25 Thompson). **PARCIAL:** 21-21, 21-19; 23-23 i 15-19.

Waterpolo. L'Atlètic i el CN Sabadell són els grans favorits en la fase final de la copa Catalunya que es disputarà a partir d'avui

Els primers títols, en joc

Xavi Agustí
MATARÓ

Aquest cap de setmana es resoldran a la piscina del CN Mataró els dos primers títols en joc de la temporada, la copa Catalunya en categoria masculina i femenina, i amb dos grans favorits en totes les travesses: l'Atlètic Barceloneta i el CN Sabadell. Qualsevol resultat que diumenge no coronï aquests dos equips com a campions suposarà una sorpresa monumental.

Avui es disputen les dues semifinals femenines, que enfrontaran el

CN Sant Andreu-CN Sabadell (16.30 h), per una banda, i el CE Mediterrani-CN Mataró La Sirena (18.00 h), per l'altra. La competició servirà per comprovar les confeccions de les diferents plantilles. En aquest sentit, destaca el conjunt local, el CN Mataró, que dirigeix Florin Bonca després d'una llarga etapa amb Vicenç Tarrés a la banqueta. També s'incorporen a l'equip l'olímpica Ona Mesquer (Sant Andreu) i les angleses Lisa Gibson (boia) i Jade Smith (portera). Qui no es mou de Mataró és la campiona mundial

Marta Bach: "És una temporada amb molts canvis, però hem començat amb molta il·lusió i, de moment, hi ha molt bones sensacions." Bach, però, no tindrà aquest cop al costat la seva inseparable Roser Tarragó, que ja ha iniciat una nova etapa a la Universitat de Berkeley: "Se la troba a faltar perquè hem estat tota la vida juntes, però estic contenta per ella."

Les semifinals masculines es disputen demà al matí entre el Terrassa-Atlètic Barceloneta (11.30 h) i el CN Barcelona-CN Mataró Quadis (13 h). ■

Una imatge dels X Games a Barcelona ■ AFP

Esports extrems. La cadena ESPN cancel·la totes les proves que s'havien de disputar fora dels Estats Units

Els X Games volen de Barcelona

El 9
BARCELONA

La cadena nord-americana de televisió ESPN va anunciar ahir la suspensió dels Global X Games 2014 i 2015 que havien de celebrar-se fora dels Estats Units, entre les quals hi ha els de Barcelona. Les altres seves afectades són les de Tignes, Foz do Iguaçu, Barcelona i Munic.

Les raons adduïdes per la cadena són de viabilitat econòmica. El soci organitzador dels X Games a

Barcelona, Seven Marketing, va fer un comunicat en què lamenta la cancel·lació d'un esdeveniment que va congrega més de 115.000 persones i va tenir un retorn econòmic per a la ciutat calculat en 55 milions d'euros.

En la nota, Seven Marketing va agrair l'esforç dels professionals i voluntaris implicats en el comitè organitzador, així com el de l'Ajuntament de Barcelona i les empreses vinculades al projecte.

La cancel·lació dels X

Games afecta tant les proves d'estiu (Barcelona, Munic i Foz do Iguaçu) com les d'hivern, a l'estació alpina de Tignes.

En principi ESPN pretén continuar organitzant les proves d'esport extrem a les seves seus dels Estats Units, tot i que encara no s'ha fet oficial el calendari del 2014.

A Barcelona aquest any totes les espectaculars proves dels X Games es van fer a l'anella olímpica de Montjuïc, amb un gran èxit de públic, sobretot entre els joves. ■

Sens dubte, la millor lliga del món

L'antiga fàbrica Moritz a Barcelona va ser la seu de la presentació de l'Ok Lliga, que va aplegar directius, tècnics i jugadors. "Sempre en parlem

com la millor lliga del món, i és així", va dir Jaume Esteve, president del Noia i de l'associació de clubs. El president de la Federació Espanyola de

Patinatge, Carmelo Paniagua, va instar a una major col·laboració entre l'associació de clubs i l'organisme. ■ RFEF

Regal

Lligues Nacionals Catalanes

ACB i LLIGA FEMENINA 2013

9 i 10 D'OCTUBRE

PAVEL·LÓ GIRONA - FONTAJAU

REGAL XXXIV LLIGA NACIONAL CATALANA ACB

ELIMINATÒRIA PRÈVIA
DIMECRES 9 D'OCTUBRE, 21:00h.
FIATC JOVENTUT - LA BRUIXA D'OR

FINAL
DIJOUS 10 D'OCTUBRE, 21:00h.
FC BARCELONA - GUANYADOR ELIMINATÒRIA PRÈVIA

REGAL XXV LLIGA NACIONAL CATALANA FEMENINA

FINAL
DIJOUS 10 D'OCTUBRE, 18:45h.
SPAR UNIGIRONA - CADÍ ICG SOFTWARE

PARTIT DE VETERANS

DIMECRES 9 D'OCTUBRE, 18:45h.
VETERANS GIRONA - VETERANS BARCELONA

VENDA D'ENTRADES
C.C. ESPAI GIRONÈS (BOTIGA DECIMAS) i CODETICKETS.COM

Abonament 2 dies: 12 € Menors de 12 anys: entrada gratuïta (fins a completar l'aforament màxim autoritzat)
Entrada 1 dia: 8 € Federats majors de 12 anys: 3 €/dia (consultar a promocio@unigirona.cat)

Co-organitzadors:

Patrociniador:

Amb la col·laboració de:

JO NO FAIG "TREKKING" NI "RUNNING" ...
JO VAIG A LA MUNTANYA.
JO SURTO A CÓRRER.

Nou Forester. Autèntic 4x4.

SUBARU

Confidence in Motion

des de **24.900€***

Diguem les coses pel seu nom: uneix-te al **Manifest Autèntic** a www.autentico4x4.com

FORESTER

Motors Bóxer de 150 CV a 240 CV • 9 Airbags • Navegador i càmera de visió al darrere • Control de creuer
 Seients de cuir elèctrics i calefactables • Sostre solar panoràmic • Llums de Xenó • Obertura automàtica
 porta darrere • Smart Entry & botó d'arrancada • Pedals d'alumini esportius • Llantes 18" • X-Mode
 Control Dinàmic del Vehicle (VDC) • Control Baixada de Pendants • Assistència a la Frenada d'Emergència
 Sistema d'arrancada en pujades • 5 estrelles a EURONCAP

902 10 00 22 • subaru.es

NICAUTO GIRONA. Ctra. Nacional II, 18. Fornells de la Selva. Tel. 972 221 244

Consum combinat entre 5,7 i 8,5 l/100 km. Emissions CO₂ entre 150 i 197 g/ km

* PVP recomanat a Península i Balears per a Forester 2.0 CVT Sport. IVA, transport, impost matriculació, promoció i Pla PIVE inclosos. El preu pot no correspondre's amb la imatge del model visualitzat.

Tennis de taula.

Defensaran el combinat espanyol, que es vol mantenir

Duran, Dvorak i Ramírez, a l'Europeu d'Àustria

Albert Camps
BARCELONA

Tres jugadors catalans, Sara Ramírez, (Fotoprix Vic), Gàlia Dvorak (Mataró Quadis) i Marc Duran (DKV Borges Vall) disputaran des d'avui i fins diumenge 13 el campionat d'Europa absolut a la localitat austríaca de Schwechat. L'objectiu de les seleccions espanyoles masculina i femenina és mantenir-se en la màxima categoria, la Championship Division, i per això Espanya haurà de finalitzar entre els 10 primers en aquesta categoria formada per 12 equips. En l'equip femení també hi serà Yanfei Shen i en el masculí, Jesús Cantero i Álvaro Robles.

El conjunt femení va ser el vuitè en el darrer europeu disputat a Polònia el 2011, i es va mantenir en l'elit. El seu primer rival en els vuitens de final que jugarà avui (18.00 h) serà la República Txeca, que té com a millor jugadora Iveta Vacenovskaia, la 31a del rànquing mundial. Si perd, passarà a jugar pel loc 9 al 12 contra Turquia o Àustria, i si guanya disputarà els quarts de final contra Bielorrússia i s'assegurarà la permanència. Els nois van pujar a la màxima categoria en l'últim europeu, i s'hi volen mantenir. El primer rival (avui 14.00 h) serà la potent Bielorrússia. ■

BREUS

Veronica Campbell-Brown, exculpada.

La doble campiona olímpica de 200 m, que el juny no va superar un control antidopatge per un diürètic, va ser exculpada per la Federació d'Atletisme de Jamaica, que ho va deixar tot en un advertiment. La premsa de l'illa caribenya especula, però, que ni la IAAF ni l'Agència Mundial Antidopatge (AMA) acceptarà aquesta resolució. ■ EL 9

Motor. La superioritat de Sebastian Vettel aixeca suspicàcies en el pàdoc de la F-1. L'últim rumor deixa caure que l'RB9 equiparia alguna mena de control de tracció, un giny prohibit

Busquen pegues al 'secret' de Red Bull, però és legal

Valentí Fradera
BARCELONA / MOKPO

"Sabem que no som tan ràpids com ells [Red Bull], però no podem fer res més que lluitar fins a l'última volta." Fernando Alonso va reiterar ahir al circuit de Yeongam la seva intenció de seguir pressionant Sebastian Vettel, encara que el quart títol mundial del cap de files de Red Bull sembli només qüestió de temps. "Necessitem que facin errors; si no, ho tenen a la butxaca", va afegir l'asturià.

El que alguns pensen, que el Red Bull té a la butxaca és alguna mena de control de tracció, que explicaria la superioritat que va mostrar Vettel a Singapur, on va rodar més de dos segons per volta més ràpid que els altres. Alonso, però, no és un d'ells: "No crec que tingui res estrany. Passen totes les verificacions, per tant, no hi res a dir", va assenyalar.

Soroll estrany

El rumor del control de tracció el va desfermar Gian Carlo Minardi -qui va ser fundador de l'equip que ara és Toro Rosso-, que la setmana passada va escriure al seu blog que a Singapur va veure que Vettel "podia accelerar 50 metres abans que els altres" i que el seu motor feia un soroll diferent, "que re-

Un distès Vettel parla sobre el 'secret' del seu Red Bull, ahir ■ KIM HONG-JI / REUTERS

cordava molt el del control de tracció". "L'últim cop que jo vaig poder pitjar l'accelerador tan aviat va ser el 2007, amb el control de tracció", va asseverar ahir Lewis Hamilton, tot afegint més llenya al foc.

Val a dir que el control de tracció està prohibit des del 2008, i els cotxes porten una centraleta electrònica comuna que fa impossible la seva utilització. El que sí que fan a can Red Bull és jugar amb els mapes de motor per tal de segellar el difusor amb els gasos d'escapament i gau-

De Montmeló a Bahrain

El Circuit de Barcelona-Catalunya es quedarà sense tests hivernals el 2014. Els caps dels equips de F-1 es van reunir ahir a Corea i van confirmar que la pretemporada començarà a Jerez a finals de gener, per marxar després a Bahrain, del 19 al 22 de febrer, i del 27 de febrer al 2 de març. Enguany, aquests van ser els dies que els equips van estar provant els seus cotxes al traçat vallesà. La

pluja i el fred, però, van torpedinar les conclusions dels assajos, i els equips van decidir buscar la calor del golf Pèrsic per desenvolupar els nous cotxes del 2014. Montmeló, però, recuperarà els tests a mitjan maig, després del gran premi de F-1, perquè tot fa pensar que serà un dels quatre escenaris escollits per a la tornada dels tests durant el curs, que estaven prohibits des del 2009.

dir de més adherència en el pas pels revolts.

Alonso apunta que la mare dels ous és aquí: "Escollint el motor sembla que utilitzin mapes de motor diferents, però tot legal", va reconèixer. "Això és part dels deures que hem fet per millorar el cotxe", va dir l'interessat, Vettel. "N'estem orgullosos, perquè els altres mai no entendran com ho hem fet", va concloure en to burleta. I com és que Webber no utilitza el sistema? Sembla que el seu estil de pilotatge li ho impedeix. ■

Motor. L'escratx del cantàbric en l'inici del ral·li d'Alsàcia impedeix a Neuville sumar els tres punts que el mantindrien viu fins diumenge

Sordo fa campió Ogier

V.F.
BARCELONA / ESTRASBURG

Thierry Neuville (Ford) havia de fer el millor temps en l'únic tram d'ahir del ral·li d'Alsàcia, el Power Stage, per endarrerir la coronació de Sébastien Ogier (VW) com a nou campió del món de ral·lis, almenys fins diumenge. El

belga ho va intentar, però li van faltar set dècimes de segon per batre el registre de Dani Sordo (Citroën), que avisava així que pensa lluitar per la segona victòria del curs sobre la seva superfície favorita, l'asfalt. Si més no, Neuville va superar Ogier d'una dècima, confirmant la seva condició de revelació de la

temporada. "Ara en vull més!", va reblar el nou campió, que va ser felicitat *in situ* pel seu predecessor en el palmarès, Sébastien Loeb (Citroën). L'alsacià disputa el seu últim ral·li del mundial a casa i va fer el setè millor temps, a 2.9 de Sordo. Ara vénen tres dies de lluita entre els dos campions. ■

Ogier, felicitat pel seu cap, Jost Capito, ahir ■ VOLKSWAGEN

Olimpisme. L'esquiador Bode Miller critica la llei de Putin que persegueix els homosexuals a Rússia. La comunitat gai vol fer servir els Jocs d'hivern per donar ressò a les seves protestes

Desafiament gai a Sotxi

Marc Salgas
BARCELONA

El mundial d'atletisme de Moscou, celebrat l'agost passat, va servir com a caixa de ressonància de les tímides protestes contra la llei russa que prohibeix la "propaganda de relacions sexuals no tradicionals". La sueca Emma Green, per exemple, va competir en la qualificació de salt d'altitud amb les ungles pintades amb els colors de l'arc de Sant Martí, símbol de l'orgull gai i lèsbic. Aquest gest, criticat per la saltadora de perxa russa Ielena Isinbàieva, el va imitar la seva compatriota Moa Hjelme en les eliminatòries de 200 metres.

El petó a la boca que es van fer les atletes russes Ksenia Rizhova i Tatiana Firov mentre recollien l'or en el 4 x 400 m també va ser interpretat d'entrada com una mostra de suport a la comunitat homosexual, per bé que les dues protagonistes van aclarir més tard que només es tractava d'una simple salutació fraternal molt comuna a Rússia. La problemàtica en el mundial d'atletisme no va passar d'aquí, però els col·lectius de gais i lesbianes tenen una oportunitat d'or en els Jocs de Sotxi —la seva repercussió és molt més gran— per multiplicar les protestes en contra de la llei homòfoba.

Des d'aquesta setmana tenen un aliat de luxe gràcies a les declaracions del nord-americà Bode Miller, un dels millors esquiadors d'aquest segle i també un dels personatges més peculiars i amb una personalitat més forta del circ de la neu. Iconoclasta, rebel i anàrquic, aquest fill de hippies de 35 anys no té mai la necessitat de mesurar les seves paraules i va carregar fort contra la llei russa: "És absolutament vergonyós que hi hagi gent i països tan intolerants i ignorants." Miller no es va quedar aquí i també va criticar el Comitè Olímpic Internacional (COI) i l'americà (USOC): "Demana a un atleta que vagi a un lloc a competir i a representar una filosofia i després dir-li que no pot expressar els

La policia deté una activista que protesta contra la llei homòfoba davant de l'edifici del comitè organitzador dels Jocs ■ AFP

Les reaccions

“No és la primera vegada que passa una cosa així. Hem estat tractant qüestions sobre drets humans probablement des que som humans”

“Quan ho vaig saber [l'aprovació de la llei homòfoba] vaig sentir vergonya. Com a ésser humà crec que és vergonyós”

Bode Miller
ESQUIADOR

“Crec fermament que les teves preferències no et fan inferior. No són el que et defineixen”

Ashley Wagner
PATINADORA

seus punts de vista és força hipòcrita.” Miller, que ha estat un cop campió olímpic i quatre cops campió mundial, es referia a la norma del COI que no permet als esportistes fer manifestacions polítiques de cap mena durant els Jocs.

No al boicot

La patinadora americana Ashley Wagner, així com els pilots de trineu Lolo Jones i Steve Holcomb, també s'ha manifestat en contra de la llei russa. El COI i l'organització dels Jocs podrien tenir un problema si continua aquest degoteig i més esportistes critiquen la persecució que pateixen els homosexuals a Rússia. I més encara després que diversos col·lectius de gais i lesbianes hagin canviat la idea inicial de demanar el

boicot als Jocs per una oposició activa contra la llei de Putin. El boicot no només seria difícilment secundat pels esportistes, sinó que podria ser un error estratègic per als seus interessos, atès que serà durant la seva celebració olímpica quan aquests col·lectius tindran el millor aparador per donar ressò a les seves protestes.

“Si et quedes a casa, el missatge es queda a casa amb tu”, va explicar l'atleta John Carlos, famós per la imatge en la qual Tommie Smith i ell aixecaven el puny enlaire contra l'opressió racista mentre recollien una medalla en els Jocs de Mèxic 1968. “Tens l'obligació de buscar el major megàfon possible. No deixis que el teu mis-

satge sigui enterrat i no t'enterris a tu mateix”, declarava fa unes setmanes en el portal Grantland. Si algun esportista s'atrevirà a fer un gest en els Jocs de Sotxi com el de John Carlos i Tommie Smith —amb el risc de perdre una medalla o ser expulsat dels Jocs— no se sabrà fins que, si s'escau, arribi el moment.

La carta olímpica

El COI va arrencar la setmana passada, en la visita de la comissió de coordinació a Sotxi, el compromís del govern rus que respectarà la Carta Olímpica, el sisè principi fonamental de la qual diu: “Qualsevol forma de discriminació contra un país o una persona basada en consideracions de raça,

religió, política, sexe o d'una altra mena és incompatible amb la pertinença al moviment olímpic.” Amb tot, a final d'agost el president rus, Vladimir Putin, va aprovar una ordre presidencial segons la qual es prohibeixen les manifestacions i els actes de protesta a les zones reservades per a la celebració dels Jocs.

Si de debò hi haurà una treva olímpica a Sotxi es podrà comprovar fàcilment, ja que l'activista Nikolai Alexeiev ha anunciat la intenció d'organitzar durant els Jocs la Pride House, un esdeveniment itinerant que es va començar a celebrar en els Jocs de Vancouver i que té com a objectiu reunir els gais i lesbianes que formen part de la família olímpica (esportistes, voluntaris, visitants...). Alexeiev ha desafiat diverses vegades l'administració russa en la seva croada en defensa de la comunitat homosexual, i aquest nou duel posarà Putin en un compromís. El president rus haurà de valorar les conseqüències d'una acció repressiva en un moment en què totes les mirades estaran posades en Sotxi. ■

Tennis. El nom de Carles Moyà és el que sona amb més força per substituir-lo

No renoven Àlex Corretja com a capità de la copa Davis

EL 9
BARCELONA

El president de la Federació Espanyola de Tennis, José Luis Escañuela, va comunicar ahir al matí a Barcelona a Àlex Corretja que no li renovaran el contracte de capità de la copa Davis. De fet, Corretja ja es va mig acomiadar de tothom en els parlaments posteriors a l'eliminària de descens contra Ucraïna. Tot i això, ahir en declaracions a Catalunya Ràdio, va dir: “Crec que no m'han renovat la confiança per filtracions a la premsa, en què m'han difamat i que la federació mai no s'ha preocupat de desmentir”, com la seva amistat amb Ivan Tibau, el secretari general de l'Esport, a través de la qual l'han titllat d'independentista. “No entenc que té a veure una cosa amb l'altra”, assegura Corretja, que remarca la bona relació amb els jugadors. Els seus mèrits han estat arribar a la final del 2012 contra la República Txeca i deixar l'equip en el grup mundial el 2013. El nom que sona amb més força per substituir Corretja i debutar a Alemanya del 31 de gener al 2 de febrer és el del mallorquí Carles Moyà. ■

BREUS

Djokovic venç. El serbi Novak Djokovic (1) va vèncer l'espanyol Fernando Verdasco per 7-5, 2-6 i 6-2 i jugarà els quarts de Pequín contra el nord-americà Sam Querrey, botxí del suís Stanislas Wawrinka (6-3 i 7-6). David Ferrer (3) va derrotar l'australià Marinko Matosevic per 5-7, 6-1 i 6-2 i se les haurà amb Richard Gasquet (5). Els altres duels són Nadal (2)-Fognini i Isner (8)-Berdych (4). En noies, Serena Williams (1) va vèncer Maria Kirilenko (7-5 i 7-5) i Carla Suárez (12) va sucumbir amb Jelena Jankovic (8) per un doble 6-0. ■ EL 9

Handbol. Té els lligaments encruats trencats i s'haurà d'operar

Es confirma la greu lesió de Ferrer (Bordils)

L.S.
BORDILS

El central banyolí del Bordils Esteve Ferrer no es podrà escapar de la sala d'operacions. Els metges que li van fer la ressonància van confirmar el pitjor pronòstic: trencament total dels lligaments encruats. Encara no hi ha data per a l'operació, però després de passar pel quiròfan començarà una recuperació que durarà, com a mínim, mig any. Serà gairebé impossible que pugui tornar a jugar. Amb tot, no totes les notícies són dolentes per al Bordils, que demà podrà recuperar Eduard Nonó per al derbi contra el Barça B, actual campió i favorit per guanyar la lliga. ■

BREUS

Challenge de la Garrotxa.

El CC Montmell és l'organitzador del Challenge de la Garrotxa, que ajudarà a mantenir actiu el ciclisme de carretera en aquest tram final de la temporada. El circuit estarà obert a totes les categories, des de cadets fins a veterans. També col·laboren en aquesta cita l'Ajuntament de Sant Feliu de Pallerols i el santuari de la Salut. La *challenge* començarà dissabte a la tarda, amb una arribada inèdita a la Salut després de 52 km. El diumenge l'arribada estarà situada a Sant Feliu de Pallerols, amb el coll de Bracons pel camí. ■ EL 9

Marc no espera sanció.

El pilot Marc Márquez ha reconegut, durant la presentació del nou centre mecànic Rodi a Vic, que el "sorprenia" que el sancionessin per l'avançament que va fer a Dani Pedrosa al GP d'Aragó, que va acabar amb la caiguda d'aquest últim. ■ EL 9

Atletisme

Dues curses alhora

NYC MARATHON. Adrià Botifoll correrà d'aquí a un mes la cursa més famosa del món **OBJECTIU.** El gironí haurà recollit 4.000 dòlars en la lluita contra el càncer

Borja Sánchez
GIRONA

Córrer una maratón és un dels reptes esportius que canvien la vida a qualsevol persona. Un desafiament que exigeix una bona preparació durant uns quants mesos i que s'acaba convertint en una prioritat per a l'atleta que es presenta a la línia de sortida per cobrir els 42 quilòmetres i 195 metres. Una cursa que veu multiplicada la seva mística si l'escenari són els carrers de la que es considera la capital del món occidental i el dia, el primer diumenge del mes de novembre; perquè la New York City Marathon es considera la meca dels esportistes populars, que tenen en aquestes curses un dels fils conductors de la seva existència. És, aquest, el cas d'Adrià Botifoll. Aquest gironí que fa temps que viu a l'estranger i que ara treballa a Nova York, en una empresa francesa, es planteja el repte de completar la maratón en menys de 3 hores el dia 3 de novembre. "L'objectiu és córrer, gaudir i acabar-la en menys de 3 hores", diu. I hi afegeix: "Córrer és una de les meves grans passions i no podia desapropiar aquesta oportunitat, ara que visc aquí."

Guanyar abans de començar

Quan el 3 de novembre al migdia, hora catalana, Adrià Botifoll comenci a córrer els primers metres de la maratón amb un nus a l'estómac i el cos ple d'hidrats de carboni, el gironí ja haurà assolit un altre gran objectiu: recollir 4.000 dòlars que aniran destinats a la investigació per combatre i disminuir els efectes secundaris del tractament contra el limfoma. "No només volia

Adrià Botifoll amb la samarreta del Fred's Team i el logo de l'empresa Blonda als pantalons ■ EL 9

participar, sinó que volia fer-ho per alguna raó en particular. I vaig entrar a formar part del Fred's Team, que forma part del Memorial Sloan-

"Córrer és la meva passió. I no només volia participar, volia fer-ho per alguna raó"

Kettering Cancer Center, un dels centres de tractament i recerca en càncer més importants dels Estats Units i del món. És en el seu hospi-

Per què?

En el lloc web en què recull fons per a la lluita contra el càncer, Botifoll explica les seves motivacions. Ho fa pel seu oncle Xavier, desaparegut després d'un any de lluita contra el càncer d'esòfag als 35 anys. Pel seu cosí Ferran, que fa uns mesos va superar un càncer després de lluitar-hi. I per millorar l'atenció dels pacients del Memorial Sloan-Kettering i donar-los esperança a ells i als que els envolten mentre es troba una cura per al càncer.

tal on uns mesos enrere Tito Vilanova va ser tractat de la seva malaltia", explica Botifoll, que ha rebut l'ajuda de familiars i amics i també d'empreses que han volgut col·laborar-hi, com ara l'empresa Blonda, el logo de la qual portarà durant la cursa. "Ha sigut una experiència molt enriquidora. Formar part del Fred's Team m'ha permès entrenar-me i fer amistat amb gent molt diversa, amb les quals comparteixo almenys una cosa, la passió per córrer", diu el gironí, que aquesta setmana ja superava els 3.750 dòlars recollits en el seu lloc web. ■

BREUS

Miquel Poblet, als anys 60. ■ EL 9

La Volta homenatja

rà Miquel Poblet La 94a edició de la prVolta a Catalunya ja té dates confirmades per al 2014. Començarà el 24 de març i acabarà el 30. El calendari ja ha estat aprovat per la Unió Ciclista Internacional (UCI) en la recent trobada a Florència. L'organització prepara diferents actes per recordar Miquel Poblet, mort aquest any. ■ EL 9

Encara no se sap el sistema del mundial sub-20.

El mundial sub-20 que es jugarà la setmana vinent a Cartagena (colòmbia) encara no té ni el format de competició ni el sorteig fet perquè no se sap amb exactitud els equips que hi participaran, tot i que hi podria arribar a haver 18 seleccions. La selecció espanyola de Quim Paülés està formada per 9 catalans i el jugador del Cerceda Torres. Els catalans són Fox (Barça), Grau (SHUM), Bargalló (Noia), Gelmà (SHUM), Rubio (Reus), Martínez (Barça), Presas (SHUM), Lopez (Barça) i Font (Vic). ■ EL 9

Adrià Sanz, baixa en el CN Terrassa.

El defensor de boia, tota una institució en el CN Terrassa, ha causat baixa en l'equip de Dani Nart perquè no pot conciliar la seva jornada laboral amb els entrenaments. Sanz, de 28 anys, és soci del club terrassenc des del dia del seu naixement i ha estat internacional amb la selecció espanyola de waterpolo, amb qui va ocupar el cinquè lloc en la lliga mundial del 2009. ■ EL 9

Llordella i Bes, els més forts al Llémene

La comissió de festes de Sant Martí de Llémene i el CC Bike Girona van organitzar amb èxit la 6a Cingles de la Llémene amb una participació rècord d'uns 450 corredors, que van escollir rutes de BTT de 20 i 33 km o de cursa a peu de 8,5 i 20 km. Els més ràpids de la trobada van ser Joan Llordella i Pablo Aguilera (BTT) i Toti Bes i Josep Mateu (cursa a peu). ■ EL 9

APNEA

Bon paper de la selecció catalana al campionat d'Espanya

❖ La Selecció Catalana, formada per Aleix Segura, Oriol Navarro, Luis Martínez i Jorge Marcos, va aconseguir 6 medalles de les 9 possibles en el 13è Campionat d'Espanya d'apnea, disputat a Mallorca del 13 al 15 de setembre.

En apnea estàtica els catalans van omplir el podi. Aleix Segura, medalla d'argent en el darrers Jocs Mundials CMAS disputats l'agost passat a Kazan (Rússia), va aconseguir l'or a l'estatal amb un temps de 8 min 21 s. L'argent va ser per a Oriol Navarro amb 6 min 57 s, mentre que el bronze se'l va endur Luis Martínez amb 6 min 30 s.

Pel que fa a l'apnea dinàmica, Segura també va dominar la competició amb 198,35 m, seguit de Luis Martínez, segon amb 175,56 m i completant el podi amb la tercera posició el canari Alfredo Roen amb 161,91 m.

La modalitat de pes constant, as-

Els membres de la selecció catalana d'apnea que van participar a l'estatal.

signatura pendent dels catalans, ja que la costa catalana no disposa de les condicions de Balears ni Canàries, va estar dominada per Alfredo Roen, que va aconseguir el rècord estatal amb 83 m. El valencià Santiago López amb 68 m va ser segon i Luí Martínez amb 67 m, tercer.

Cal destacar les marques aconseguides per les esportistes femenines, amb un rècord en apnea estàtica de la canària Dúnia Quintero, amb 6 min 30 s, i del rècord en pes constant de la valenciana Gemma Vila, amb 70 m, qui també va aconseguir una bona marca en apnea dinàmica en fer

161,63 m.

En la classificació general, Aleix Segura es va proclamar campió amb 257 punts, seguit d'Alfredo Roen amb 230 punts, i de Luis Martínez amb 222 punts, segon i tercer respectivament. Gemma Vila va ser la campiona femenina amb 217 punts.

AGENDA ESPORTIVA

ATLETISME

Data: 06/10/13
Esdeveniment: 33A CURSA POPULAR CIUTAT DE CORNELLÀ. 10 KM
Lloc: CORNELLÀ DE LLOBREGAT

AUTOMOBILISME

Data: 05/10/13 - 05/10/13
Esdeveniment: 4T RALLI VALLS. CAMPIONAT CATALUNYA
Lloc: VALLS

BASQUETBOL

Data: 05/10/13
Esdeveniment: PARTITS EQUIPS FEMENINS BASE I AMISTÓS SPAR UNI GIRONA - STADIUM CASABLANCA
Lloc: TORTOSA

BEISBOL I SOFTBOL

Data: 05/10/13
Esdeveniment: COPA CATALUNYA ALEVÍ BEISBOL MIXTE 2013
Lloc: SANT BOI DE LLOBREGAT

CICLISME

Data: 06/10/13
Esdeveniment: COPA CATALANA TRIAL-KIDS CUP-OPEN CUP 4/5 COPA MARESME 2/3
Lloc: ÒRRIUS

ENTITATS EXCURSIONISTES

Data: 05/10/13 - 06/10/13
Esdeveniment: 12A TRENKAKAMES
Lloc: EL VENDRELL

ESPORT ADAPTAT

Data: 05/10/13 - 06/10/13
Esdeveniment: CAMPIONAT EUROPEU D'HANDBIKE. 13 KM
Lloc: CANAL OLÍMPIC. CASTELDEFELS

GOLF

Data: 05/10/13
Esdeveniment: XXXII TRIANGULAR INFANTIL DE CATALUNYA. EQUIPS. JUVENIL. OBERT
Lloc: ARAVELL

HÍPICA

Data: 05/10/13 - 06/10/13
Esdeveniment: FINAL CAMPIONAT CATALUNYA TEAM PENNING I CATTLE PENNING
Lloc: CASTELLBELL I EL VILAR

MOTOCICLISME

Data: 06/10/13
Esdeveniment: CAMPIONAT DE CATALUNYA DE VELOCITAT CICUIT DE CATALUNYA (TOTES LES CATEGORIES)
Lloc: MONTMELÓ

NATACIÓ

Data: 06/10/13
Esdeveniment: FINAL COPA CATALUNYA ABSOLUTA DE WATERPOLO MASCULINA I FEMENINA
Lloc: MATARÓ

TRIATLÓ

Data: 06/10/13
Esdeveniment: V XALLENGE COSTA BARCELONA - MARESME LLARGA DISTÀNCIA
Lloc: CALELLA

POLIESPORTIU

El 50% de la població realitza alguna pràctica esportiva regularment

❖ Segons el Cercle de Comparació Intermunicipal d'Esports de la Diputació de Barcelona, que mesura, avalua i compara indicadors relacionats amb la pràctica esportiva de 53 municipis de les comarques barcelonines, gairebé la meitat dels seus habitants majors de 16 anys realitza alguna activitat esportiva. Una tendència que, malgrat la crisi econòmica, continua creixent any rere any.

A més, segons aquests mateixos indicadors, un 12,9% d'aquesta població està inscrita i/o abonada als serveis esportius municipals, i la despesa en subministra-

ments sobre la despesa corrent en esports se situa en el 12,6%. Així mateix, el valor mitjà de places d'activitats de clubs esportius és de 66 cada 1.000 habitants, i el d'aprofitament dels espais esportius escolars és de 27 cada 1.000 habitants.

Dimecres, Esports de la Diputació va organitzar el primer taller per donar a conèixer el resultat de la 10a edició del Cercle de Comparació Intermunicipal, una eina de gestió i benchmarking que es desenvolupa mitjançant dos tallers anuals entre els responsables d'esports municipals.

UFEC

Díaz, Espinosa, Moner i Sans en la signatura del conveni.

La UFEC i l'EADA faciliten l'accés a la formació superior als esportistes d'elit

❖ La Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC) i l'Escola de Negocis de Barcelona EADA van signar, el passat dilluns a la seu de la UFEC, un conveni de col·laboració pel qual els esportistes d'elit federats a Catalunya es podran accedir a un programa de beques per realitzar programes formatius a EADA. Els esportistes que hi vulguin accedir hauran d'estar federats en alguna de les federacions integrades a la UFEC i aparèixer en el llistat d'esportistes d'alt nivell publicat anualment per la Generalitat de Catalunya.

L'objectiu d'aquest programa és incrementar el bagatge formatiu de l'esportista i així augmentar les seves possibilitats reals d'inserció al món labo-

ral convencional.

Els esportistes que s'acullin a aquest programa gaudiran d'un descompte d'entre el 25 i el 50% en el preu de qualsevol programa formatiu d'EADA. A més, EADA oferirà a l'esportista un servei d'assessorament formatiu individualitzat per tal de dissenyar conjuntament el pla formatiu que permeti assolir els objectius fixats.

El conveni el van signar el president de la Unió de Federacions, David Moner, i el Director General d'EADA, Miquel Espinosa. També hi van ser presents Jordi Sans, director Esportiu i de Relacions Institucionals de la UFEC, i Jordi Díaz, director de programes d'EADA.

Al servei de l'esport local

www.diba.cat/esports

BCN+ Barcelona és molt més

Diputació Barcelona

La programació d'esports

ESPORT 3 / 21.30

Bàsquet: Caja Laboral-Barça

Avui comença oficialment la temporada de bàsquet a l'Estat espanyol amb les semifinals de la supercopa, que es jugaran a Vitòria. El debut del Barça es veurà en directe per Esport 3. És un partit en què Xavi Pascual farà debutar probablement els cinc fitxatges de l'equip: Papanikolau, Pullen, Dorsey, Lampe i Natchbar. Teledporte emetrà en directe a les 7 el Real Madrid-Bilbao.

ESPORT 3 / 03.55

Entrenaments de matinada

El canal Esport 3 emetrà la matinada vinent, a partir de les 3.55, la tercera sessió dels entrenaments lliures del Gran Premi de Corea de fórmula 1. Els entrenaments oficials es podran veure en hora catalana i per TV3 a les 6.30, i es repetiran a les 12.30. L'inici de la cursa està programat per a les 8 del matí. El programa especial de TV3 començarà una hora abans.

A LA BANDA

Rosell i l'esperpent del CAC

La moció de censura contra la junta de Sandro Rosell ha quedat en un no res, afortunadament. Quines ganes de fotre merder que tenim a Can Barça i per extensió els catalans. Els promotors es playen que es requereixi un 15% de signatures per presentar la moció de censura i segons ells n'hi hauria d'haver prou amb un 5%, tal com passa al cub de petanca del meu barri. De ganes de cridar l'atenció no en falten, de ganes de fer-se un nom no en falten i de gent carregada de suposades bones intencions n'hi ha per donar i per vendre. Però de sentit de responsabilitat ben poc, també és veritat que sense soroll sovint tampoc no ens faria cas ningú. Ja li van fer la marranada al president Laporta amb aquella moció de censura, de trist record, que va estar a un pas de decapitar-lo. No s'ho mereixia, ja no Laporta sinó el Barça, l'escenificació d'un merder amb llum i taquígrafs quan les eleccions feia quatre dies que s'havien celebrat i quan faltaven quatre dies per a la nova convocatòria. Però som així i, sobretot, ens dotem de grans facilitats per fer-ho possible. Al Madrid, per posar un exemple, no hi ha cap mecanisme que possibiliti una moció de censura, ni reunint el 15% ni el 50%.

Però aquesta mala manera de fer, de possibilitar que qualsevol que tingui una ocurrència pugui posar en escac o sotmetre a judici la principal entitat del país no és només un mal que afecti el Barça.

Mirin sinó ara el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), que és un òrgan que bàsicament es dedica a fiscalitzar TV3. I que, en canvi, no té cap mena d'atribució per avaluar Tele 5, Antena 3, Inter-economia, la COPE o qualsevol altra cadena. Cap. A Espanya, en canvi, no en tenen. Així, ara ha passat que davant la denúncia per una emissió de l'*Info K* sobre la Via Catalana s'ha organitzat un judici contra TV3. Els membres del tribunal examinador del CAC són tres persones designades per CiU, dues pel PSC i una pel PP. La majoria d'elles no tenen cap mena de vinculació amb el món del periodisme. El resultat ha estat ajustat. Tres a tres, de fet ho ha salvat el vot de qualitat del president del CAC. Si no hagués estat així el CAC hauria censurat TV3. Gran feina la dels dos representants del PSC i el del PP, molt gran. És com si estiguéssim pagant un ens públic per vetllar pel *fair play* al futbol però finalment només fiscalitzéssim el Barça i, damunt, tinguéssim un tribunal en què la meitat dels seus membres són del Madrid. Esperpèntic.

Sergi Sol

PERIODISTA

Esport 3

- 13.33 Un tast pel món.
- 14.02 Forquilla i motxilla.
- 14.30 Mars del món.
- 15.13 Itàlia des de l'aire.
- 15.40 Els Dom Tom vistos des del cel.
- 15.52 Cròniques salvatges.
- 16.42 Chiloé.
- 17.41 Megaestructures.
- 18.32 El millor d'Austràlia.
- 19.20 Xarxa natura.
- 19.30 Flaix. Tata.
- 20.00 Esport Club.
- 21.00 Bàsquet: Iliga Endesa. FC Barcelona-Laboral Kutxa.
- 23.25 Automobilisme. GP de Corea.
- 00.55 Tot l'esport.
- 01.20 Zona zàping.
- 01.45 Champions Magazine.
- 02.10 Bàsquet. Lliga Endesa.
- 03.55 Automobilisme. GP de Corea.

Barça TV

- 13.00 Roda de premsa.
- 13.30 Més club.
- 13.45 ADN El rival de la jornada.
- 14.00 Barça Notícies migdia.
- 14.30 El partit cadet.
- 16.00 Barça Notícies migdia.
- 16.30 Roda premsa Xavi Pascual basket redifusió.
- 17.00 Temps de joc. El proper rival. Barça - Valladolid.
- 18.45 ADN El rival de la jornada.
- 19.00 Nit europea. Celtic Glasgow - Barça.
- 19.15 Més club.
- 19.30 ADN seccions.
- 20.30 Porta 104.
- 20.45 600". Barça - Valladolid.
- 21.00 Roda premsa Xavi Pascual basket.

Sportmanía

- 06.00 Torneo de Tokio. ATP 500. Quarts de Final.
- 08.00 Torneo de Tokio. ATP 500. Quarts de Final.
- 10.30 Torneo de Tokio. ATP 500. Quarts de Final.
- 12.15 Torneo de Pekín. ATP 500.
- 16.15 Torneo de Tokio. ATP 500.
- 23.30 Rally de Alsacia (França).
- 00.00 VKS.
- 00.30 NFL Game Day.
- 01.00 Highlights FIA World Endurance Championship.
- 02.00 Torneo de Tokio. ATP 500.
- 05.00 Torneo de Tokio. ATP 500. 1a Semifinal.

Eurosport

- 08.30 Saltos de esquí. Klingenthal, Alemanya.
- 09.30 Snooker, Euro Tour.
- 21.30 All Sports.
- 22.30 Deportes del motor.
- 22.45 Bowling. PBA Tour, EEUU.
- 23.45 Snooker, Euro Tour.

C + Fútbol

- 16.45 Goles Bundesliga.
- 17.00 Highlights Liga Argentina. Torneo Inicial 2013.
- 17.55 Serie A Calcio. Roma - Bolònia.
- 19.40 Tveo.
- 19.55 Goal! The Bundesliga Magazine. Hannover - Hertha Berlín.
- 22.30 Premier League Preview.
- 23.00 Match Pack.
- 23.30 Total Italian Football Show.
- 00.00 Weekly Champions.
- 00.30 Premier League World.
- 01.00 Informe Robinson.
- 01.35 FIFA Fútbol Mundial.
- 02.05 Footbrazil.
- 02.34 Major League Soccer. Houston Dynamo - Montreal Impact.

Teledporte

- 06.30 Tenis WTA Beijing. 1/4 final.
- 08.00 Triatlón World Cup.
- 08.30 Conexión motor.
- 09.00 Tenis WTA Beijing. 1/4 final.
- 12.30 World Padel Tour.
- 13.00 Tenis WTA Beijing. 1/4 final.
- 14.45 Balonmano. Liga de Campeones.
- 15.15 Motociclismo. Campionat del món de superbike.
- 16.00 Motociclismo. Campionat del món de superbike.
- 16.45 Tenis WTA Beijing.
- 18.45 Hípica.
- 19.00 Hípica CSIO Barcelona.
- 20.30 Conexión Teledporte.
- 21.00 Tenis WTA Beijing.

Gol T

- 14.30 Planeta Axel Brasil 2014.
- 15.30 Directo gol post.
- 17.00 Europa League. Resum Anzhi - Tottenham.
- 17.30 Europa League. Resum O. Lió - Vitoria Guimaraes.
- 18.00 Europa League. Resum Trabzonspor - Lazio.
- 18.30 Europa League. Resum Swansea - St. Gallen.
- 19.00 Europa League. Resum Dnipro - Fiorentina.
- 19.30 La liga show.
- 20.00 Liga BBVA. Vila-real - Granada.
- 22.00 Gol zap.
- 22.30 La liga show.

Canal + Liga

- 09.00 Liga Adelante. Sporting - Éibar.
- 10.45 El día del fútbol.
- 11.15 Serie A Calcio. Roma - Bolònia.
- 13.00 Fútbol por el Mundo.
- 13.45 FIFA Fútbol Mundial.
- 14.15 Liga BBVA. Celta - Elx.
- 16.00 El día del fútbol.
- 16.30 Liga BBVA. Espanyol - Getafe.
- 18.15 A pie de campo.
- 18.45 Especial Liga. Los orígenes de Bale.
- 19.15 Especial Liga. Michel II debuta de nuevo.
- 19.30 El día del fútbol.
- 19.55 Liga BBVA. Vila-real - Granada.
- 22.00 Weekly Champions.
- 22.30 Informe Robinson: Los niños del Habana.

C + Deportes

- 06.30 Torneo de Pekín. ATP 500.
- 09.00 Torneo de Pekín. ATP 500.
- 13.00 Torneo de Pekín. ATP 500.
- 15.00 De Rally. Llanes.
- 15.35 Ironman.
- 16.05 NFL en acción.
- 17.05 Transworld Sport.
- 18.00 Tveo.
- 18.15 WNBA+: WNBA+. Phoenix - Minnesota.
- 19.45 De Rally. Llanes.
- 20.15 MLB Player Poll.
- 20.45 Highlights FIA World Endurance Championship.
- 21.45 Tveo.
- 22.00 PGA Tour Inside 2013.
- 22.30 Informe Robinson.
- 23.30 NFL Game Day.

C + Champions

- 08.45 UEFA Champions League. Anderlecht - Olympiacos.
- 10.30 Compact Champions.
- 11.45 UEFA Champions League. PSG - Benfica.
- 13.30 Destino Lisboa.
- 14.30 UEFA Champions League. Manchester City - Bayern Munich.
- 16.15 Compact Champions.
- 17.30 UEFA Champions League. Celtic - Barcelona.
- 19.15 UEFA Champions League. Bayer Leverkusen - Real Sociedad.
- 21.00 Weekly Champions.
- 21.30 UEFA Champions League. Porto - At. Madrid (Resum).
- 22.30 Destino Lisboa.

Fes-te'n subscriptor

Juga amb El 9

Si et vols fer subscriptor, fes-nos arribar les teves dades de contacte a subscripcions@el9.cat o truca al telèfon 902 45 60 00 i te n'informarem.

El fitxatge central estava a la banqueta

Al marge de la bona actuació de figures ja consagrades com Cesc i Neymar, una de les majors satisfaccions per al barcelonisme ha estat la magnífica resposta que ha donat Marc Bartra al repte de salvaguardar el centre

de la defensa amb Gerard Piqué després de la lesió de Mascherano i en espera del retorn de Puyol. El jove defensa blaugrana ha donat tota una lliçó de serenitat i eficàcia, tant en la lliga com en la Champions. És cert que els rivals no han estat d'una gran entitat, però el partit contra el Celtic no era precisament fàcil. El debat sobre la necessitat d'un central ha centrat bona part dels períodes de fitxatge de les darreres temporades a can Barça, però Martino va prendre la decisió clara de no portar d'entrada cap jugador per a aques-

ta posició i ha estat coherent apostant per Bartra quan ha convingut. Tot i que la temporada passada no va tenir la confiança necessària per part de Tito, sense una explicació gaire clara per part del tècnic, el defensa català s'entreveu com un dels centrals joves amb més projecció d'Europa. Ara ha començat a demostrar-ho i el Barça haurà d'afrontar una renovació cada cop més imprescindible. Potser el fitxatge ja estava a la banqueta i només calia seguir la línia de mirar cap a la Masia que ha fet tan gran el Barça.

LA PENÚLTIMA

El rigor d'una nova era

No és cap tendència generalitzada, però a hores d'ara ja és possible trobar en publicacions angleses alguna referència cap a David Moyes del tipus: "L'entrenador a la línia de foc [Daily Mirror]." Tan prematur com inevitable per uns resultats que dicten que és la pitjor posada en escena del Manchester United en quasi un quart de segle.

Per sort, suposo que Moyes ha arribat a Old Trafford per quedar-se, sigui quin sigui el bagatge de la temporada entrant. El mínim per a algú que ha tingut prou valor per arribar un bon dia a Carrington –centre d'entrenament dels red devils– i presentar-se com a relleu de Sir Alex Ferguson. Crec que no podem ni tan sols imaginar-nos com deu ser tot plegat. Haver d'assumir una herència professional de 25 anys amb tics i rutines suposo que profundament interioritzades, i tu, un entrenador amb bona reputació però amb el palmarès per estrenar, tenir al davant la responsabilitat, amb la teva pròpia visió de les coses, d'haver d'enllaçar una història recent que només coneix el sabor de la victòria.

David Moyes és, però, un entrenador amb una personalitat crec que especial. Com a mínim des de la distància m'ho sembla. M'agrada la lectura que fa de les coses, sense escuts ni excuses. Fins i tot ara, en un moment en què probablement hauria de justificar cada pas en fals, l'escocès es limita a admetre que no han jugat prou bé, que han de millorar defensivament o que no han estat capaços de dur el pes del partit. Probablement sigui conscient que Ferguson li ha deixat un llistó gairebé inassumible i que la millor posició sigui no mirar enrere. Limitar-se a manegar el present és una empresa prou feixuga, sobretot quan passen els dies, les jornades, i les sensacions esbossen la necessitat de canvis en el club més llorejat de la història del futbol anglès. Perquè Ferguson ha marxat deixant la casa necessitada d'una mà de pintura –hauria estat l'enèsima del seu regnat–. Com anhelant conèixer cada racó de l'immoble tal com li ha deixat el seu antecessor, Moyes no s'ha animat a agafar la brotxa i el corró. "Hem de valorar el nivell dels futbolistes que ja són a la plantilla", s'ha limitat a

David Moyes dimecres al Donbass Arena ■ AFP

exclamar quan els periodistes li preguntaven dia sí i dia també per la necessitat de fitxar. Marouane Fellaini ha estat el seu únic caprici i aviat ha quedat clar que potser no era producte de primera necessitat. Moyes l'ha testat al costat de Michael Carrick –peça innegociable– com aquest futbolista que ha de tenir la personalitat per posar un punt de coherència i jerarquia amb la pilota. El belga, però, brilla en altres facetes, com ara el seu desplegament i una arribada demolidora a l'àrea.

És l'últim experiment d'un calvari que ve de lluny. L'ombra de Paul Scholes és tan allargada com la de Ferguson. El pèl-roig no ha pogut tenir una retirada tranquil·la, i *Fergie* ho ha intentat

tot per trobar un perfil similar al legendari migcampista. El brasiler Anderson mai ha tingut ni la jerarquia ni el rigor del futbolista anglès, Cleverley és tècnicament elogiable i, fins i tot, ha tancat actuacions convincentes, però víctima de les lesions sembla a hores d'ara una figura inconsistent. Tant com la idea d'endarrerir Wayne Rooney fins a quotes insospitades. El noi de Liverpool té tècnica i visió com cap altre dels seus companys, però mantenir-lo lluny de l'àrea s'intueix massa sacrifici.

Captar un director d'orquestra és a hores d'ara el punt més vermell en l'agenda de Moyes, però no és l'únic. Ho va intentar primer amb Cesc Fàbregas i després amb Ander Herrera. Sembla que pel migcampista biscaí insistirà i em sembla una idea majúscula. Herrera té la personalitat i el talent per jugar en un equip de la magnitud dels millors, una elegància innata i un esperit guerrer forjat en la seva etapa amb un Saragossa patidor. Em costa imaginar un relleu millor a mitjà termini per a Xavi Hernández. 36 milions d'euros pot semblar una barbaritat, que ho és, però apostar pel jugador de l'Athletic de Bilbao és fer-ho sobre segur.

Els símptomes de fatiga de Rio Ferdinand i de Nemanja Vidic també reclamen una intervenció, aquí més delicada, ja que es tracta de dos dels grans peixos a la peixera del United. Amb Chris Smalling i Phil Jones encara en cocció, Moyes també s'ha de trencar el cap a reestructurar un teixit defensiu que ha donat un gran rendiment en l'última dècada. Cohesionar el seu equip per sobre de tot.

Val a dir que amb l'Everton no li recordo un bon inici de lliga. Com alguns dels millors entrenadors del món, l'escocès és dels que necessita temps per aixecar el vol, per acoblar peces. A Manchester no sé si això pot ser excusa, però si alguna cosa sobra és paciència. "El club està en bones mans", va exclamar el mateix Alex Ferguson, en un gest que honora la seva capacitat per fer un pas al costat. Ha començat una nova era a Old Trafford i, ho dic en aquests termes, segur que David Moyes sabrà manegar la transició més difícil que es pot imaginar en el planeta futbol.

David Moyes ha aterrat en un equip campió amb carències que arrossega ja de l'etapa Ferguson, i necessita temps per guarir-les

Sergi Hernández

PER QUÈ LA PILOTA ÉS RODONA?

Xavi Torres

Neymar, de 9

Celtic Park, minut 78. El goleador de la nit, Cesc Fàbregas, és substituït per Tello, la qual cosa provoca un moviment de peces a la davantera del Barça. Neymar, fins aleshores extrem esquerre, passa al centre per jugar de fals 9. Gairebé un quart d'hora per veure el crac brasiler en una posició en què vestit de blaugrana mai havia estat utilitzat.

Jugant a la banda, els registres de Neymar són amplis, perquè ell és boníssim: és capaç de driblar i marxar per passar (per exemple, el tercer gol de Messi a València), combinar amb companys a través de parets per assistir (per exemple, a Pedro contra el Rayo Vallecano) i, no cal dir-ho, entrar en diagonal per arribar ell a porteria (per exemple, el seu únic gol en la lliga, contra la Real Sociedad o el que va aconseguir en la supercopa d'Espanya, contra l'Atlético de Madrid). En aquest sentit és comprensible que el brasiler s'hagi mostrat més com a passador (ja és el millor assistent de la lliga) que com a goleador. Contra el Celtic es va estrenar de 9... i el resultat va ser magnífic.

Ni amb el Santos ni amb la selecció del Brasil, Neymar havia jugat mai així, entre altres coses, perquè no hi ha cap equip al món que s'exhibeixi amb aquest dibuix tàctic. El brasiler aprèn ràpid, ni que sigui veient els moviments de Messi en els partits i entrenaments: es va acostar a Sergio, Xavi i Iniesta per guanyar superioritats a tres quarts de camp i per, al mateix temps, generar espais a l'esquena dels centrals Van Dijk i Ambrose. Un espai, per cert, que ell ocupava amb esforç i celeritat quan la pilota marxava a la banda. La seva mobilitat intel·ligent va suposar la certificació d'allò que ja imaginàvem: Neymar seria un excel·lent fals 9 seguint la premissa inequívoca que els millors jugadors de l'equip

Neymar, en el partit de dimarts al camp del Celtic ■ EFE

han d'actuar centrats per tocar més pilotes i per estar a prop de la porteria que, per si algú ho ha oblidat, està al mig. Aquest és el pensament que va tenir Guardiola quan va treure Leo Messi de la banda per convertir-lo en el millor jugador de la història i el mateix que va fer que lluités l'estiu passat pel fitxatge de Neymar pel Bayern, a qui volia rodejar de dos extrems com Ribéry i Robben i d'uns migcampistes meravellosos com Kroos, Götze, Thia-

go i Schweinsteiger. Dimecres, sense davanter centre gran (Mandzukic, a la banqueta i Pizarro, a casa), Müller va fer aquestes funcions en l'exhibició dels alemanys a Manchester contra el City, que va servir per mostrar a Europa que l'equip de Pep comença a dominar un futbol fins ara desconegut pel Bayern de Munic.

Tornem al Barça. Messi és brutal i no cal donar-hi més voltes. Neymar va pel camí de ser un crac i com més cen-

trat jugui, més aviat ho serà. Mentrestant, mentre Leo sigui el 10 i ell l'11, ha d'anar sumant experiències en el futbol europeu en benefici d'un equip que ha comprovat ràpidament la jerarquia del seu company brasiler. Només una petició: encara que jugui a la banda ha de fer més gols. Segur que per a ell no és demanar gaire.

Una setmana més tenim pressa. I escoltant el que escoltem cada dia, encara més.

Neymar va pel camí de ser un crac i com més centrat jugui, més aviat ho serà. Però mentre Leo sigui el 10 i ell l'11, ha d'anar sumant experiències en el futbol europeu en benefici d'un equip que ha comprovat ràpidament la jerarquia del seu company brasiler

Estrenem pàgina web !!

www.elreidelarajola.com

Podràs veure més de 300 models

El Rei de la Rajola

Tel 902 909 500

El supermercat més gran en gres i rajola

+ de 220 models en estoc

Nova botiga N-II Km 680 PALAFOLLS entre Tordera i Malgrat C. N-II Km 726. Medinyà - C. de la Canya 159. Olot. - 20 Rue d'en Cavailles, Le Boulou

<p>Modus blanc 31,6x45</p> <p>6'95 € / m²</p>	<p>Maxim blue brillo 31,6x45</p> <p>7'95 € / m²</p>	<p>Micenas crema/savana 31,6x45</p> <p>7'50 € / m²</p>
--	--	---